Inserció Laboral

LA INSERCIÓ LABORAL DELS **GRADUATS I GRADUADES** DE LES UNIVERSITATS CATALANES

2026



AQU CATALUNYA

AQU CATALUNYA

LA INSERCIÓ LABORAL DELS **GRADUATS I GRADUADES** DE LES UNIVERSITATS CATALANES **2026**

BARCELONA, 2026

Primera

© Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, juliol, 2026
DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.24075769

Autoria: José Luis Mateos González, Anna Prades Nebot, Sandra Nieto Viramontes, Núria Mancho Fora, Dani Torrents Vilà, Hélène Sarrazin

Paraules clau: inserció laboral, educació superior, graus oficials, transició al mercat laboral

Citació bibliogràfica recomanada: José Luis Mateos González, Anna Prades Nebot, Sandra Nieto Viramontes *et al*. *La inserció laboral dels graduats i graduades de les universitats catalanes*. AQU Catalunya, 2026. DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.24075769

Amb la col·laboració: Mercè Gisbert Cervera

Aquesta publicació està subjecta a la llicència **Creative Commons Reconeixement-NoComercial-CompartirIgual 4.0 Internacional (CC BY-NC-SA 4.0)**. És permès adaptar-la, remesclar-la, transformar-la i crear altres obres a partir de l'original sempre que se'n reconegui explícitament l'autoria. També és permès copiar-la i redistribuir-la en qualsevol mitjà i format sempre que no se'n faci un ús comercial. Si remescleu, transformeu o creeu a partir del material, heu de difondre les vostres creacions amb la mateixa llicència que aquesta publicació.

SUMARI

PRESENTACIÓ 7

CAPÍTOL 1. QUI ÉS LA POBLACIÓ GRADUADA DE CATALUNYA? 9

→ 1.1. Quants, on i qui: evolució i distribució per perfil 10

→ 1.2. Atracció de talent internacional 14

CAPÍTOL 2. EN QUIN CONTEXT LABORAL S'INSEREIXEN? 16

→ 2.1. Context econòmic 16

→ 2.2. Participació de la població al mercat laboral 17

CAPÍTOL 3. COM S'INSEREIXEN LES PERSONES GRADUADES? 19

→ 3.1. Ocupació i taxa d'adequació 20

→ 3.2. Qualitat de l'ocupació – Condicions laborals 28

→ 3.3. Mobilitat i retenció del talent 42

CAPÍTOL 4. EL GRAU PREPARA BÉ PER AL MERCAT LABORAL? 44

→ 4.1. Formació rebuda vs Formació necessària 45

→ 4.2. Com troben feina les persones graduades? 52

CAPÍTOL 5. VAL LA PENA FER UN GRAU? 57

CAPÍTOL 6. QUI SURT MÉS BENEFICIAT DE FER UN GRAU? 65

→ 6.1. Caracterització dels subàmbits 66

→ 6.2. Perspectiva de gènere 71

→ 6.3. Doble grau, doble valor? 72

AGRAÏMENTS I ROSL D'AUTORIA 77

BIBLIOGRAFIA 78

FITXA TÈCNICA 79

PRESENTACIÓ

Com s'insereixen les persones graduades de les universitats catalanes al mercat laboral? Troben feina? És una feina de qualitat? Fins a quin punt la universitat les prepara per afrontar-la? Quines diferències hi ha segons l'àmbit de coneixement, el sexe o altres característiques de les persones graduades? Val la pena estudiar un doble grau des de la perspectiva de la inserció laboral?

Aquest informe pretén respondre aquestes preguntes, tot explicant com funciona la transició al mercat laboral de les persones graduades de les universitats catalanes a partir de les dades recollides en la novena edició de l'estudi d'inserció laboral de les persones titulades de grau del sistema universitari català (SUC). Amb aquesta informació, AQU Catalunya vol contribuir no només a entendre millor el funcionament de la inserció laboral dels graduats i les graduades, sinó també a aportar evidències útils per a la millora de les titulacions i de les polítiques universitàries.

L'estudi es basa en una enquesta adreçada a més de 41.000 persones graduades dels cursos 2021-2022 i 2022-2023 (excepte Medicina, en què s'han enquestat les promocions 2018-2019 i 2019-2020). Per primera vegada incorpora també les persones graduades de la Universitat Oberta de Catalunya, de manera que ofereix una visió completa del sistema universitari català. Han respost l'enquesta 25.971 persones, la mostra més nombrosa de totes les edicions de l'estudi, fet que permet oferir resultats robustos tant per al conjunt del sistema com per als diferents àmbits disciplinaris. D'altra banda, la present edició de l'estudi també incorpora resultats sobre la inserció laboral de les persones titulades d'un doble grau, aspecte que permet investigar el valor afegit d'aquestes titulacions respecte de la inserció laboral i la satisfacció de l'estudiantat.

L'informe combina els resultats de l'enquesta amb dades del sistema UNEIX i de l'Institut Nacional d'Estadística (INE) i els contextualitza amb referents catalans, espanyols i internacionals quan aquests són disponibles. Això permet no només descriure la situació de les persones graduades, sinó també situar el sistema universitari català en el seu entorn i identificar-ne les fortaleses i els principals reptes.

Les conclusions principals de l'estudi són les següents:

- **Les persones graduades continuen trobant feina amb molta facilitat.** El 90,4 % treballa en el moment de respondre l'enquesta i la taxa d'atur es manté en el 6,4 %, molt a prop de la plena ocupació.
- **La majoria no només treballa: treballa en ocupacions qualificades.** Tres de cada quatre desenvolupen funcions específiques de la seva titulació i gairebé nou de cada deu exerceixen funcions de nivell universitari.
- **La universitat catalana no només manté bons resultats d'inserció laboral; també millora de manera sostinguda la qualitat percebuda de la formació.** Des del 2014 augmenta la valoració que les persones graduades fan de la formació rebuda en totes les competències analitzades. Destaquen sobretot les millores en anglès i en competències digitals, en coherència amb els resultats de l'estudi sobre satisfacció dels graduats publicat recentment per AQU Catalunya.

- **Però encara hi ha competències per reforçar.** L'anglès continua sent el principal dèficit percebut en el mercat laboral, seguit de l'expressió escrita, la planificació i la resolució de problemes.
- **La reforma laboral consolida una ocupació més estable.** Els contractes estables ja representen el 69,8 % del total.
- **Els salaris pugen, però el poder adquisitiu baixa.** Tot i l'increment del salari nominal, la inflació acumulada des del 2022 ha reduït el salari real.
- **Persisteixen diferències importants entre disciplines.** El salari mitjà de les persones graduades en Enginyeries supera en 774 € mensuals el de les graduades en Humanitats.
- **Canvien les portes d'entrada al mercat laboral.** Les pràctiques curriculars i extracurriculars i els portals d'ocupació superen, per primera vegada, els contactes personals com a principal via d'accés a la primera feina.
- **Els estudis continuen sent una inversió.** Més de la meitat de les persones graduades es continuen formant amb màsters, postgraus o doctorats.
- **Els dobles graus de Socials i Enginyeries mostren un clar valor afegit pel que fa a l'ocupació, l'adequació a la feina, la retribució i la intenció de repetir la titulació.**
- **No obstant això,** les dades suggereixen que, mentre que el doble grau incrementa les possibilitats d'accedir a una feina qualificada, la situació més habitual és la de treballar en funcions d'una sola de les dues carreres. Mentre que el doble grau garanteix feina qualificada, rarament s'aprofiten plenament els dos perfils alhora.

Aquest estudi ha estat possible gràcies al compromís del conjunt del sistema universitari català, i especialment de les universitats que hi han participat. Tanmateix, no hauria estat una realitat sense la col·laboració de les 25.971 persones que han compartit la seva experiència laboral amb la voluntat de contribuir a la millora del sistema universitari català. A totes elles, així com a les universitats i a les institucions que han fet realitat aquest projecte, els volem expressar el nostre més sincer agraïment.

CAPÍTOL 1. QUI ÉS LA POBLACIÓ GRADUADA DE CATALUNYA?

Les principals conclusions que es desprenen d'aquest capítol són les següents[1]:

- El nombre de graduats i graduades creix a totes les universitats respecte del mínim històric del curs 2017-2018. Tot i així, les universitats privades i la no presencial són les que han experimentat un increment relatiu més gran.
- L'àmbit dominant pel que fa a nombre de graduats és el de Ciències Socials.
- Les dones són majoria del conjunt de titulats, però amb molta desigualtat per àmbit: clarament majoritàries a Salut i minoritàries a Enginyeries.
- Creix la població graduada estrangera a la universitat privada respecte de l'edició anterior.

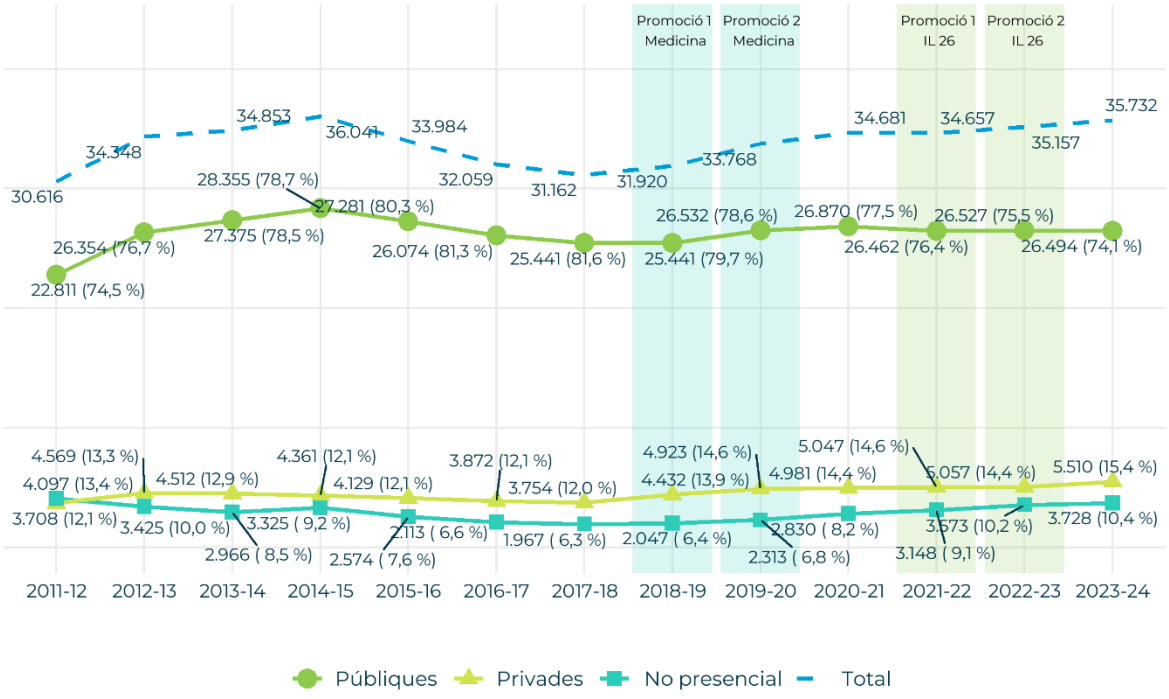
[1] Les dades de Catalunya que s'incorporen en aquest capítol són poblacionals i provenen del sistema d'informació UNEIX, coordinat per la Secretaria d'Universitats i Recerca de la Generalitat de Catalunya

→ 1.1. QUANTS, ON I QUI: EVOLUCIÓ I DISTRIBUCIÓ PER PERFIL

El nombre de persones graduades s'acosta als valors del curs acadèmic 2013-2014, després de quatre anys de declivi entre els cursos 2014-2015 i 2017-2018

- El 2023-24, el 74 % de la població graduada a Catalunya va estudiar en una universitat pública. No obstant això, aquest percentatge ha patit una certa disminució des del seu màxim històric el curs 2017-2018, on el 82 % de les persones graduades procedien d'una universitat pública.

Figura 1. Evolució de la població graduada segons la naturalesa de la universitat[2]



Nota: les promocions enquestades a l'estudi d'inserció laboral 2026 (IL 26) s'assenyalen amb un requadre. Les promocions número 2 només s'enquesten per aquells estrats que tenen una població inferior a 65 persones. Per a més informació, consulteu l'informe tècnic de l'enquesta d'inserció laboral 2026.

Font: UNEIX.

Aquest patró té similituds amb el del conjunt d'Espanya pel que fa a l'estabilització del nombre absolut de persones graduades en universitats i al creixement relatiu de les universitats privades, si bé, en el cas català, l'increment del pes de les privades presencials ha estat una mica més moderat i el de la universitat virtual una mica més gran (vegeu la taula 1).

[2] UNEIX, que és la font d'aquestes xifres, recull dades de les universitats privades i de la universitat no presencial de manera completa des del curs 2011-2012. Els centres adscrits s'assignen a la universitat d'adscripció.

Taula 1. Perfil de les persones titulades pel tipus d'universitat

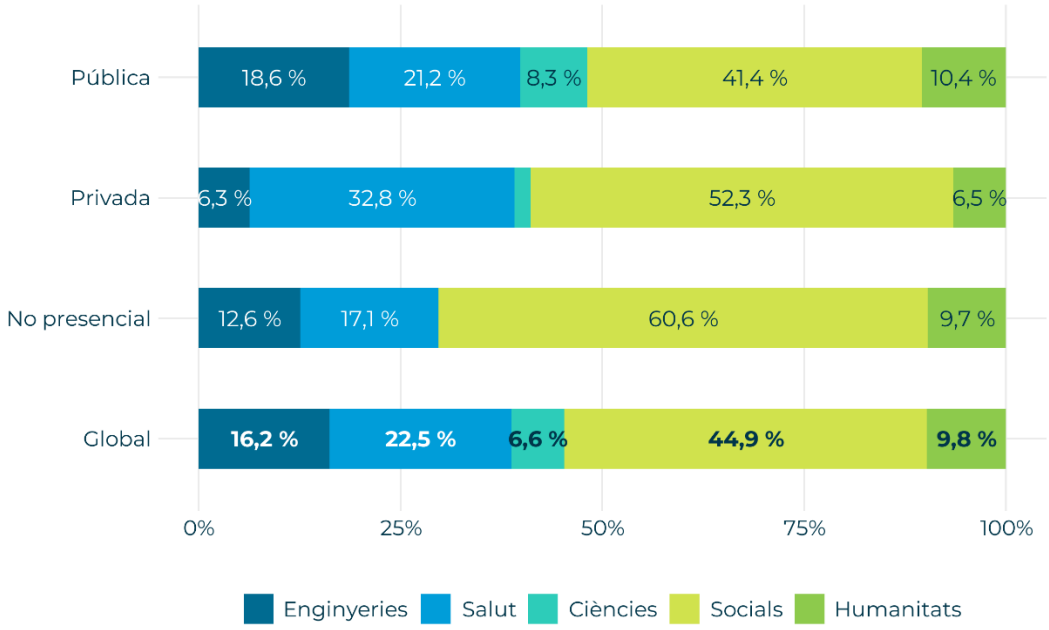
	CAT 2018-19	CAT, 2023-24	ESP 2018-2019 [3](Fundación CYD 2024, 99)	ESP, 2023-2024 [4]
Públiques presencials	79,7	74,1	80,7	76,3
Públiques no presencials	-	-	2,9	2,5
Privades presencials	13,9	15,4	13,5	17,0
Privades no presencials	6,4	10,4	2,9	4,2

Pel que fa als àmbits de coneixement, cada tipologia d'universitat presenta un perfil formatiu diferenciat que respon a la seva missió i al seu model institucional. Les universitats públiques mostren una distribució més diversificada, amb una presència destacada de les Enginyeries (41 %) i les Ciències Socials (21 %) i Ciències, sent les que més contribueixen a persones titulades en l'àmbit STEM. Les privades presencials se centren especialment en Ciències Socials (52 %) i Salut (33 %), àmbits amb una forta demanda professional. La universitat no presencials, per la seva banda, ofereixen una oferta adaptada a perfils de persones estudiants diverses, amb predominança de les Ciències Socials (61 %) i les Humanitats (17 %).

[3] (Fundación CYD 2024, 99)

[4] (Fundación CYD 2025, 87)

Figura 2. Població graduada per àmbit de coneixement i naturalesa de la universitat (promocions 2021-2022 i 2022-2023)

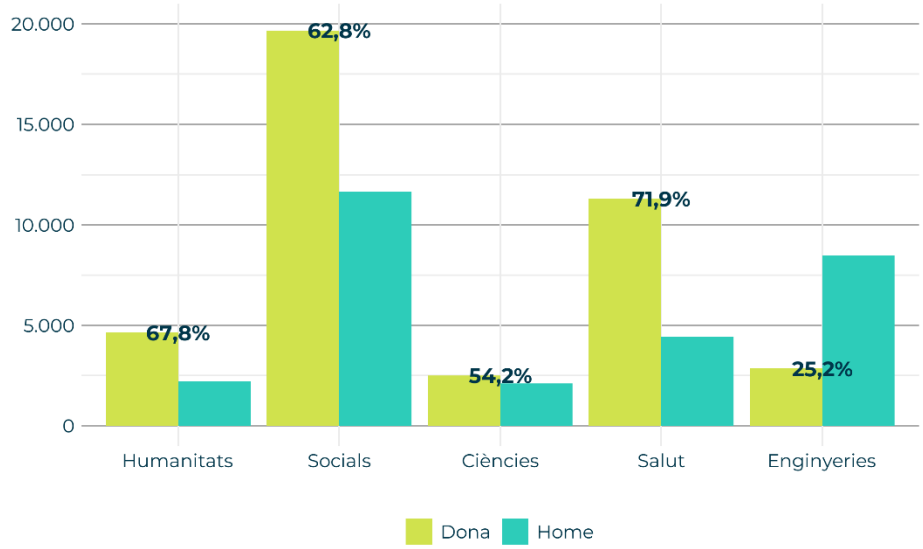


Font: UNEIX.

Les dones són majoria en tots els àmbits de coneixement excepte a Enginyeries, on només representen un quart de la població graduada

- Les diferències per sexe són clares i estables durant almenys els últims deu anys. Això respon al fenomen conegut com a *segregació horitzontal*, que descriu la tria de l'àmbit de la titulació com una funció del gènere, fet que comporta que les titulacions més lucratives siguin escollides principalment per homes. Aquestes diferències en la tria poden explicar, en part, la bretxa salarial de les persones graduades en el sistema universitari català (AQU Catalunya, 2021).

Figura 3. Població graduada per àmbit de coneixement i sexe (promocions 2021-2022 i 2022-2023)



Nota: el percentatge mostra la proporció de dones dins de cada àmbit.

Font: UNEIX.

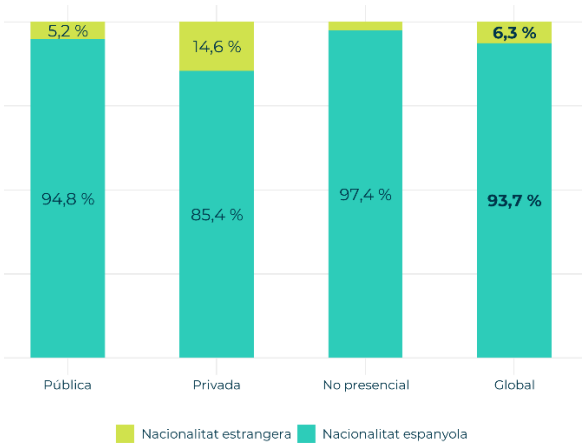
Al context estatal, la feminització dels estudis de grau és clara: les dones representen el 61 % de les persones titulades, proporció que ha anat en augment. El mateix estudi indica que per àmbits d'estudi les diferències de gènere són notables: les dones representen el 81 % en Educació, el 74 % en Salut, però la seva participació cau al 32 % en Enginyeria, indústria i construcció i al 16 % en Informàtica (Fundación CYD 2025, 87).

Les persones titulades de l'àmbit de Socials representen gairebé la meitat de la població graduada

- Aquestes persones estan sobrerepresentades a les universitats privades i a la no presencial.
- Les persones graduades d'Humanitats, Enginyeries i Ciències tenen més pes relatiu a les universitats públiques.
- En els graus i els màsters disminueix el pes de Salut i augmenta el de Socials, relació que es capgira en els estudis doctorals.

→ 1.2. ATRACCIÓ DE TALENT INTERNACIONAL[5]

Figura 4. Nacionalitat de les persones graduades (promocions 2021-2022 i 2022-2023)



Font: UNEIX.

La gran majoria de persones graduades tenen nacionalitat espanyola, però les persones estrangeres estan sobrerepresentades a les universitats privades

- El pes de la població graduada estrangera ha crescut 2 punts percentuals a la privada respecte de l'edició anterior, mentre que s'ha mantingut estable a la pública.

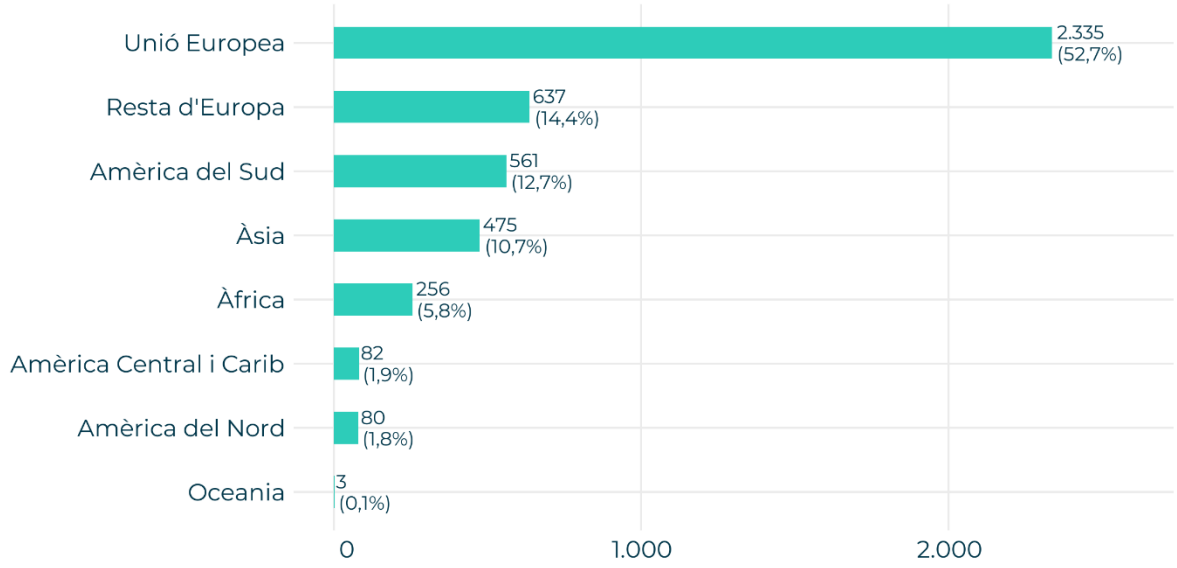
A Espanya, la proporció de persones graduades amb nacionalitat estrangera és un punt percentual més baixa (5,1 %) (Fundación CYD 2025, 87). Així, tot i que el 2024 Espanya va ser el país que més estudiants Erasmus va rebre (15 %, 59.271), per davant d'Itàlia (10 %) i Alemanya (8 %) (Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission) 2025, 29), la mobilitat entrant per cursar títols és de les més baixes de l'Espai Europeu d'Educació d'Educació Superior (lloc 36 dels 43 països informats), juntament amb Itàlia, per sobre d'Azerbaidjan, Armènia, Albània, Itàlia, Geòrgia i Ucraïna (European Education and Culture Executive Agency. Eurydice. 2024, 195). A més, el menor creixement en *degree mobility* comparat amb altres països com Portugal suggereix la necessitat de revisar estratègies d'admissió i promoció internacional (Fundación CYD 2026, 202).

[5] Les xifres d'aquesta secció mostren la nacionalitat de les persones graduades i, per tant, no identifiquen amb precisió el nombre d'estudiants internacionals que es graduen a les universitats catalanes. Segons l'OCDE, l'estudiantat universitari internacional és aquell que ha rebut la seva educació prèvia a la universitària a l'estranger i que no és resident habitual al país d'estudi. En aquest sentit, les persones graduades en el sistema universitari català amb nacionalitat estrangera podrien ser residents habituals o haver nascut a l'Estat.

La majoria de persones graduades de nacionalitat estrangera provenen de la Unió Europea (52,7 %), seguides de les persones amb passaport d'un país de la resta del continent europeu

- Els països majoritaris són França, Andorra, Itàlia (7 %), Romania i la Xina.

Figura 5. Lloc d'origen de les persones graduades de nacionalitat estrangera (promocions 2021-2022 i 2022-2023)



Font: UNEIX.

CAPÍTOL 2. EN QUIN CONTEXT LABORAL S'INSEREIXEN?

→ 2.1. CONTEXT ECONÒMIC

Abans d'analitzar la inserció de les persones graduades, és útil situar el context econòmic en què s'incorporen al mercat de treball. Les promocions analitzades en aquesta edició (2021-2022 i 2022-2023) s'han incorporat a un mercat laboral en clara recuperació: el 2025 i a l'inici del 2026, les economies catalana i espanyola han encadenat un creixement sostingut i han assolit els millors registres d'ocupació des de l'inici de la crisi financera del 2008.

A Catalunya, la taxa d'atur mitjana del 2025 es va situar en el 8,4 % (uns 357.000 aturats, segons l'enquesta de població activa de l'INE[6]), amb una reducció respecte de l'any anterior, tot i que ha empitjorat lleugerament al primer trimestre del 2026. La població ocupada va superar els 3,9 milions de persones —un màxim històric—, amb una taxa d'ocupació de la població de 25 a 54 anys del 82,1 % (mitjana del 2025). La taxa d'atur (menors de 25 anys), tot i continuar sent elevada, va baixar del 22,1 % el 2024 fins al 19,1 % el 2025.

Al conjunt d'Espanya, la taxa d'atur va baixar del 10 % per primera vegada des del 2008 (9,9 % al quart trimestre del 2025). El creixement del PIB s'ha mantingut per damunt de la mitjana europea —de l'ordre del 2,9 % a Espanya el 2025, segons CaixaBank Research (Carreras Baquer 2025) —, a causa principalment de la demanda interna que ve impulsada pel consum privat i per la inversió.

Aquesta millora, però, conviu amb l'impacte de la inflació: després del màxim del 2022 (de l'ordre del 8 % anual), l'increment de preus s'ha moderat fins a valors propers al 3 % el 2025-2026 (Bankinter 2026), però la inflació acumulada d'aquests anys ha erosionat el poder adquisitiu de les rendes, també de les persones graduades. En conjunt, doncs, les persones titulades s'insereixen en un mercat de treball més dinàmic i amb menys atur que en edicions anteriors, un context que cal tenir present a l'hora d'interpretar els resultats que es presenten a continuació.

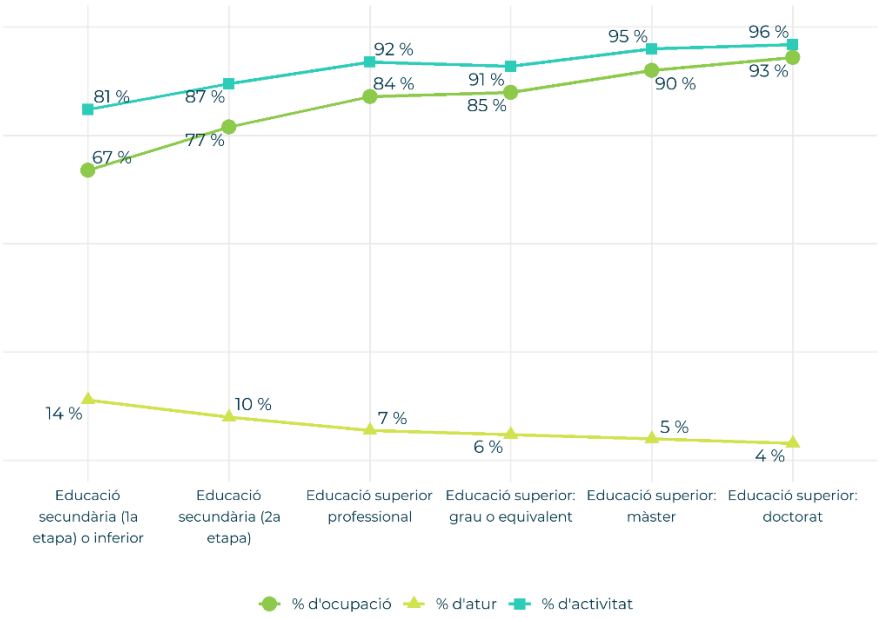
[6] Dades extretes del web de l'Institut d'Estadística de Catalunya.

→ 2.2. PARTICIPACIÓ DE LA POBLACIÓ AL MERCAT LABORAL

Com més nivell educatiu, millor inserció laboral

- Tenir estudis superiors (professionals o universitaris) afavoreix clarament la participació en el mercat laboral i l'ocupació; i, en conseqüència, protegeix en major mesura contra l'atur. Aquest resultat obtingut amb dades de l'EPA per Espanya és coherent amb la teoria del capital humà, que sosté que la inversió en educació incrementa els coneixements, les competències i la productivitat de les persones, fet que n'augmenta el valor per als ocupadors i millora les seves oportunitats d'inserció i permanència en el mercat de treball (OECD, 2022[7]).
- Tanmateix, en comparació amb la majoria de països de l'OCDE i de la UE, Espanya presenta nivells d'ocupació lleugerament inferiors entre les persones amb qualificacions mitjanes i altes. Així, mentre que la taxa d'ocupació de les persones de 25 a 64 anys amb educació terciària és del 84 % a Espanya, aquesta arriba al 89 % a la UE25 i al 87 % en el conjunt de l'OCDE (OCDE 2025). La diferència és encara més evident si es compara amb alguns països de l'entorn, com ara França (87 %) i, sobretot, Portugal (91 %) (OCDE 2025, 99). Aquest patró es repeteix en els diferents nivells de l'educació superior (grau, màster i doctorat), fet que suggereix que, malgrat els avantatges associats a l'obtenció d'una titulació superior, el mercat laboral espanyol absorbeix el capital humà altament qualificat amb una intensitat lleugerament inferior a la dels països europeus de referència.

Figura 6. Percentatge de població activa, ocupada i aturada, per nivell educatiu (població de 25 a 44 anys, EPA 1r trimestre 2023)



Nota: cada indicador es calcula respecte de la població total de cada nivell educatiu.

Font: Institut Nacional d'Estadística (INE).

[7] OECD (2022). *Value for Money in School Education*. OECD Publishing.

Taula 2. Taxa d'ocupació de les persones de 25 a 64 anys per nivell educatiu, 2025

	Inferior a secundària	Secundària	Grau	Màster	Doctorat
Espanya	62	74	83	87	91
OCDE	52	78	87	89	93
EU25	57	79	86	90	94

Font: elaboració pròpia a partir d'OCDE 2025

CAPÍTOL 3. COM S'INSEREIXEN LES PERSONES GRADUADES AL MERCAT LABORAL?

Les principals conclusions que es desprenen d'aquest capítol són les següents:

- La inserció laboral és molt elevada i es manté prop de la plena ocupació. 9 de cada 10 persones graduades treballen i la taxa d'atur se situa al voltant del 6 %, molt per sota de la del conjunt de la població catalana.
- La inserció no és homogènia: l'àmbit de coneixement continua marcant diferències importants. Salut i Enginyeries presenten els millors resultats d'ocupació, adequació i qualitat ocupacional, mentre que Humanitats concentra més dificultats relatives: menys ocupació, més sobrequalificació, salaris més baixos i menor qualitat ocupacional.
- L'adequació entre estudis i feina és alta i millora, però amb desigualtats segons titulació. Gairebé tres quartes parts de les persones graduades fan funcions específiques del grau i el 86,6 % desenvolupa funcions de nivell universitari. Tot i això, hi ha subàmbits —com ara Arts i Disseny, Educació o TIC— on l'adequació empitjora.
- La qualitat de l'ocupació millora sobretot per l'augment de l'estabilitat contractual. L'estabilitat laboral creix fins al 70 % de contractes fixos o indefinits, tot i que la temporalitat continua sent elevada en alguns àmbits i sobretot en el sector públic.
- Els salaris nominals augmenten, però la inflació erosiona el poder adquisitiu. Tot i que les persones graduades cobren més que en edicions anteriors, la inflació dels darrers anys fa que el seu poder adquisitiu encara no hagi recuperat els nivells del 2011.
- La satisfacció amb la feina és alta, però depèn sobretot de l'adequació de la feina. La satisfacció mitjana se situa prop del notable alt. Les diferències entre àmbits són petites quan les persones fan funcions universitàries, cosa que reforça la idea que l'adequació vertical és clau per a la qualitat percebuda de la inserció.
- La majoria del talent graduat es reté a Catalunya. La gran majoria treballa a Catalunya i el treball a l'estranger continua sent minoritari. A més, la retenció del talent estranger graduat a Catalunya és superior a la sortida de titulats catalans cap a l'estranger.

→ 3.1. OCUPACIÓ I TAXA D'ADEQUACIÓ

Ocupació

El 90 % de les persones graduades treballen en el moment de respondre l'enquesta

- L'ocupació presenta una tendència creixent i es recupera del declivi dels pitjors anys de la crisi financera del 2008.
- Hi ha diferències entre grans grups de titulacions. Les persones graduades en Humanitats tenen un percentatge d'ocupació 10 punts percentuals inferior que les d'Enginyeries o Salut.
- Els nivells d'ocupació evolucionen de manera diferent segons el subàmbit de graduació: mentre que Psicologia i Teràpia i Educació creixen lleugerament, la resta d'àmbits mostren valors lleugerament inferiors al 2023, i destaquen els casos d'Arts i Disseny, TIC, i Agrícola, Forestal i Pesca.

La comparació amb les dades estatals és difícil perquè el seguiment del sistema universitari espanyol es fa a partir de dades administratives i no d'enquestes, i la taxa d'afiliació és sempre més baixa que la taxa d'ocupació, per tal com no inclou les persones que treballen a l'estranger, o algunes persones autònomes. Per graus, la taxa d'afiliació al cap de 4 anys de titular-se és del 75,9 % (Fundación CYD 2025, 113). En canvi, les dades de l'enquesta d'Eurograduate sí que són similars, amb una taxa d'ocupació del 70 % un any després, 88 % cinc anys després (Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission) et al. 2025a, 12)

Figura 7. Evolució dels percentatges d'ocupació, atur i inactivitat de les persones graduades

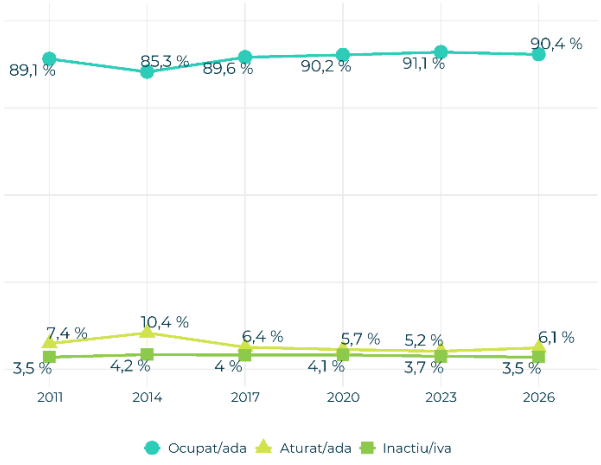
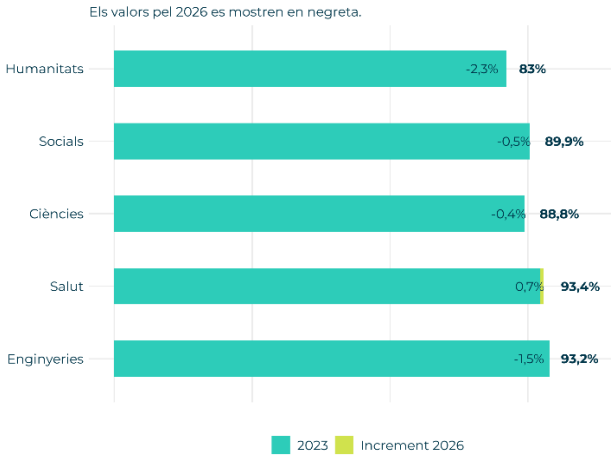


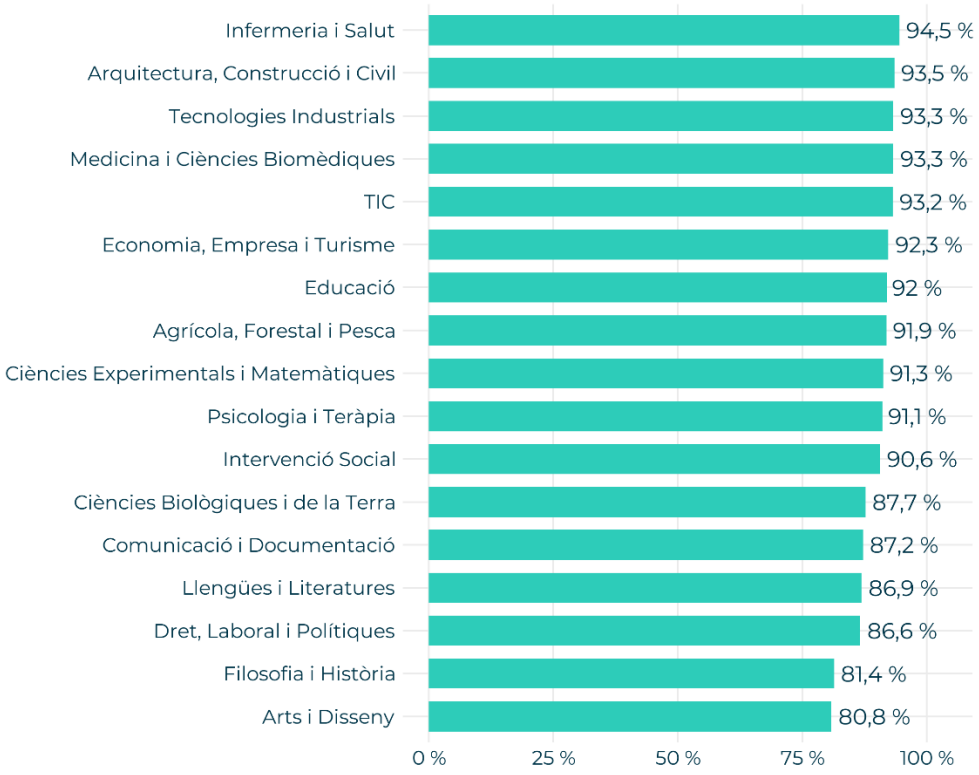
Figura 8. Increment i total dels percentatges d'ocupació per àmbit de coneixement (2023-2026)



Salut i Enginyeries són els àmbits de coneixement amb un percentatge d'ocupació més elevat, seguit de Socials

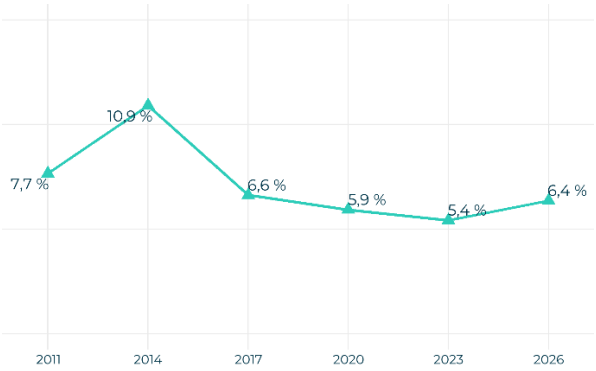
- Humanitats és l'àmbit que es diferencia més de la resta, amb 6 punts de diferència respecte de la mitjana global.
- No obstant això, s'observa una variació substancial entre subàmbits de coneixement. Per exemple, els graus en Infermeria i Salut, els que tenen una taxa d'ocupació més alta (95 %), es troben 14 punts percentuals per sobre dels d'Arts i Disseny (81 %).

Figura 9. Percentatge d'ocupació per subàmbit ampliat (2026)



Característiques de l'atur

Figura 10. Evolució de la taxa d'atur de les persones graduades

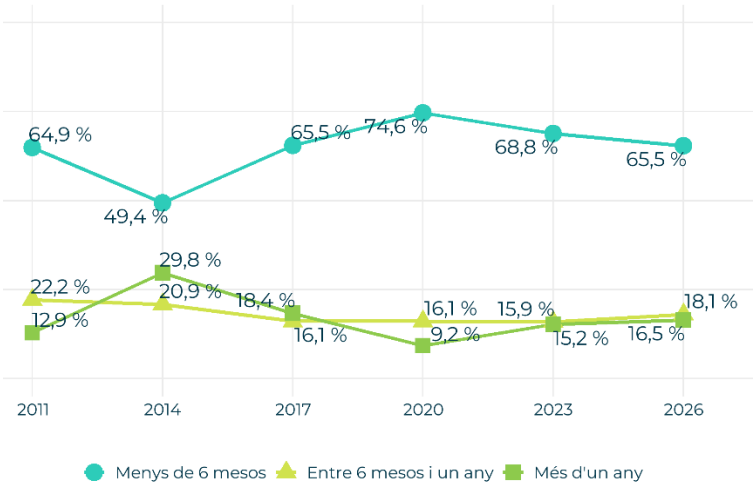


Nota: la taxa d'atur és el quocient, en percentatge, entre el nombre de persones aturades i actives.

La taxa d'atur se situa a la ratlla del llindar del que es coneix com a plena ocupació (5 %)

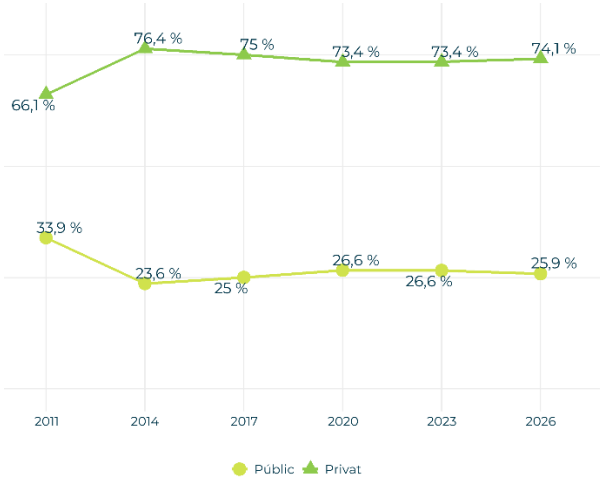
- La taxa d'atur es troba lluny del 9,8 % del conjunt de la població catalana de 25 a 54 anys (Idescat, 1r trimestre 2026).
- Entre la baixa proporció de persones graduades que cerquen feina, la majoria en busca des de fa menys de sis mesos.

Figura 11. Evolució del temps en situació d'atur (només sobre les persones aturades)



Sector d'ocupació

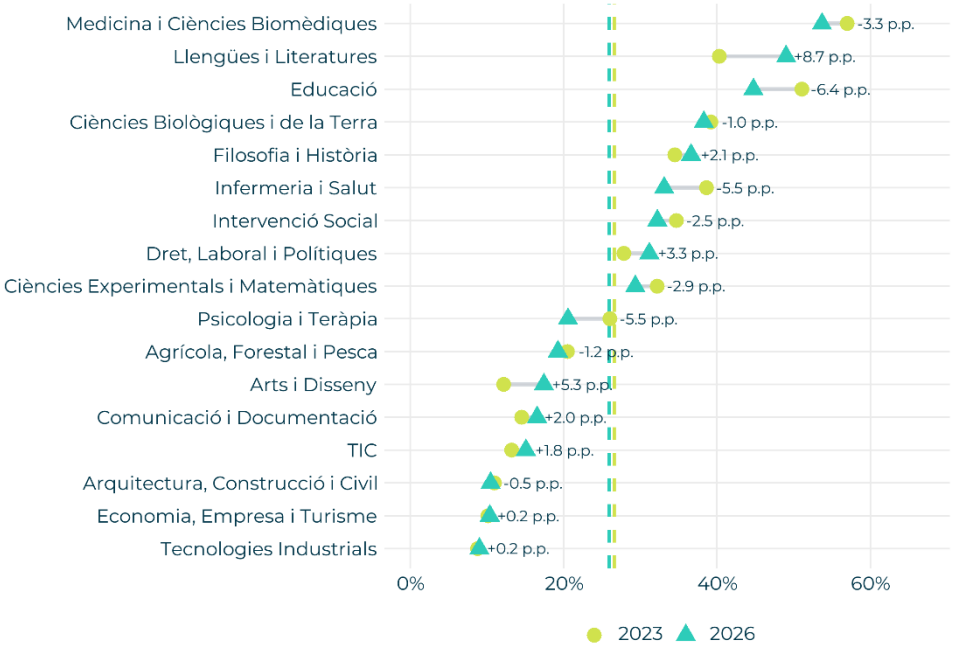
Figura 12. Evolució de l'ocupació per titularitat del sector



Lleuger augment de l'ocupació en el sector públic, tot i que encara no recupera els valors previs als pitjors anys de la crisi financera iniciada el 2008

- Es tracta d'una taxa superior al 15,1 % del conjunt de la població activa catalana que treballa en el sector públic.[8]
- Increment substancial d'ocupació pública entre les persones graduades en Llengües i Literatures Biomèdiques, que ronda el 50 % el 2026.

Figura 13. Evolució de l'ocupació pública per subàmbit ampliat (2023-2026)



Nota: les línies verticals representen els percentatges globals anuals. La xifra dins del gràfic mostra la diferència en punts percentuals (p. p.) entre el 2026 i el 2023

[8] Dades del primer trimestre del 2023 publicades per l'Idescat segons les dades de l'Enquesta de població activa de l'INE.

Com és esperable, la branca econòmica d'inserció varia segons l'àmbit de coneixement de la titulació

- Educació, cultura i recerca és una branca transversal, amb un pes especialment elevat entre les persones graduades d'Humanitats (46 %), Ciències (34 %) i Socials (23 %).
- Sanitat presenta el patró contrari: el 68,5 % de les persones graduades de Salut hi treballen, mentre que la presència de la resta d'àmbits és mínima. Això reflecteix l'elevada correspondència entre aquesta titulació i un mercat laboral regulat.
- Indústria, Construcció i Producció i energia concentren gairebé exclusivament persones graduades d'Enginyeries i, en menor mesura, de Ciències. La presència de la resta d'àmbits és residual.

Figura 14. Distribució de les persones graduades ocupades en cada branca econòmica, per àmbit de coneixement (2026)

	Humanitats	Socials	Ciències	Salut	Enginyeries	Global
Producció, matèries primeres i energia	1,7 %	2,4 %	4,3 %	0,6 %	7,2 %	3,2 %
Indústria	4,5 %	7,2 %	19,3 %	4,3 %	29,9 %	12,5 %
Construcció	2,1 %	1,2 %	1,5 %	0,1 %	9 %	2,8 %
Serveis al consumidor	15,5 %	13,7 %	5,5 %	6,9 %	7,3 %	10,4 %
Tecnologies de comunicació	3,3 %	3,5 %	3,4 %	0,3 %	10,2 %	4,5 %
Informació i comunicació	4,7 %	5,8 %	0,9 %	0,2 %	2,1 %	3,4 %
Institucions financeres, assegurances, immobiliàries	1,8 %	6,2 %	2,8 %	0,5 %	3,1 %	3,7 %
Serveis a empreses	10 %	18 %	11,8 %	3,5 %	16,8 %	13,7 %
Administració pública	7,2 %	11,6 %	4,8 %	4,2 %	4,1 %	7,5 %
Educació, cultura i recerca	46,3 %	22,6 %	34,4 %	10,8 %	7,4 %	20,8 %
Sanitat i assistència social	2,8 %	7,8 %	11,4 %	68,5 %	3 %	17,5 %

Adequació de la feina

Creix l'adequació: gairebé el 75 % de les persones graduades fan funcions específiques del grau que han cursat

- Els resultats presenten un grau elevat d'ajust formatiu: el 86,6 % fa funcions universitàries, bé siguin específiques de la seva titulació o del nivell educatiu que han assolit.
- L'adequació a la feina varia substancialment entre àmbits de coneixement. Les persones graduades d'Humanitats són les més sobrequalificades per al seu lloc de feina (el 28,8 % fan funcions no universitàries). L'àmbit amb més adequació és el de Salut, on gairebé 9 de cada 10 realitzen funcions específiques de la titulació a la feina.

Les dades de funcions específiques són molt similars a les trobades, per graus, en l'enquesta d'Eurograduate (Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission) et al. 2025b, 101), on, al cap de 5 anys, el 63 % de les persones enquestades estaven fent funcions del *bachelor*. A l'Estat espanyol, les dades elaborades mitjançant el seguiment de dades administratives mostren, també, una forta adequació, amb un 61 % de les persones afiliades a la seguretat social que pertanyen als grups de cotització 1 i 2 (Fundación CYD 2025, 113).

Figura 15. Evolució de l'adequació de les funcions realitzades a la feina[9]

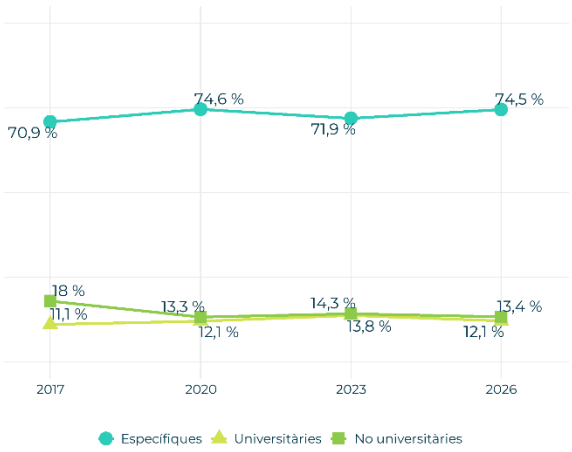
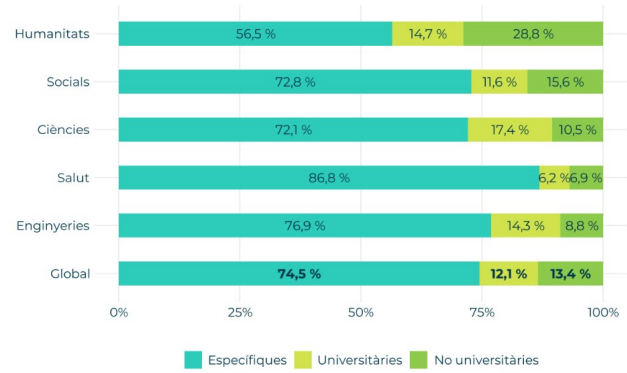


Figura 16. Funcions realitzades a la feina per àmbit de coneixement (2026)

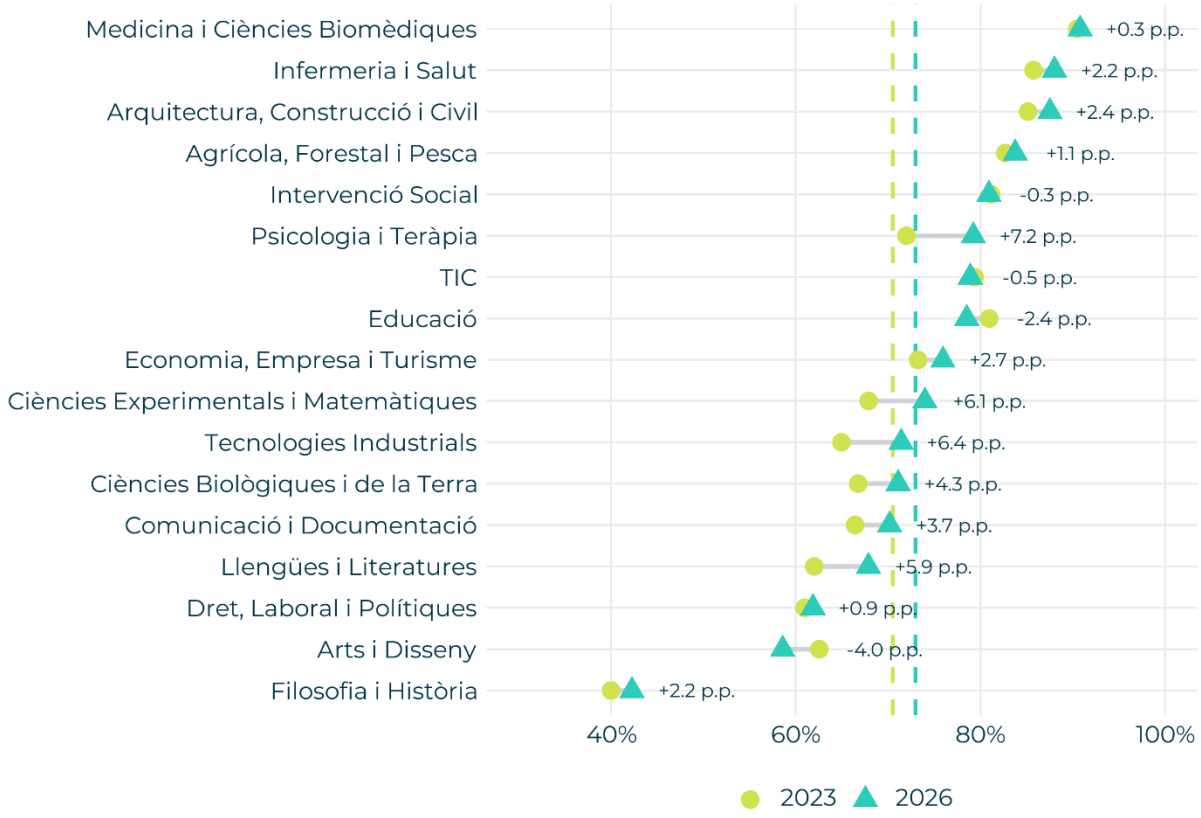


[9] Es mostren dades des del 2017 a causa d'un canvi en la manera de recollir les funcions desenvolupades a la feina aquell mateix any. Prèviament, només podien respondre que feien funcions específiques les persones graduades amb una feina on la seva titulació específica era un requisit per accedir-hi. Des del 2017, es pregunta a les persones graduades si fan funcions específiques de la titulació, independentment de si la seva titulació era un requisit per accedir a la feina.

Millores desiguals en l'adequació laboral segons la titulació

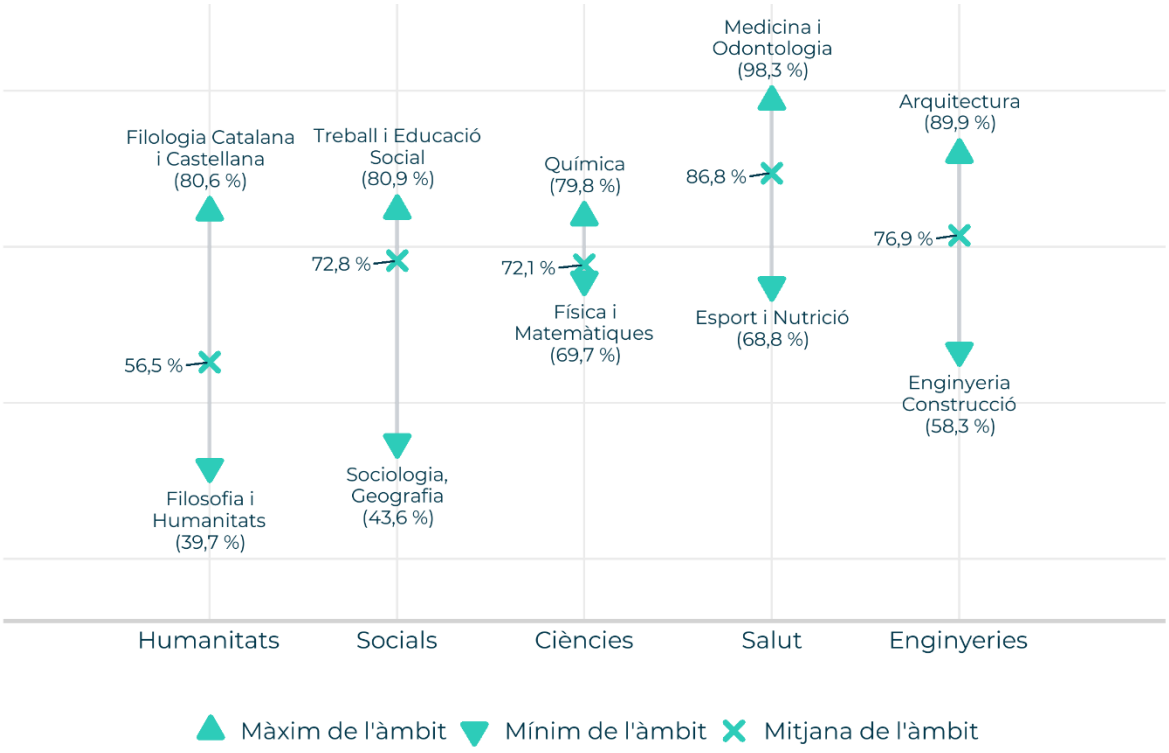
- Per subàmbit ampliat, hi ha variació en l'evolució dels percentatges de persones graduades que fan funcions específiques. Psicologia i Teràpia, Ciències Experimentals i Matemàtiques, i Tecnologies Industrials són els subàmbits que han millorat més.
- Arts i Disseny, Educació i les TIC experimenten un cert declivi en la seva adequació.
- També s'observa variació dins de cada àmbit de coneixement. Destaca la baixa adequació de les titulacions d'Humanitats, sobretot la de les persones graduades en Filosofia i Humanitats (40 %).

Figura 17. Evolució del percentatge de funcions específiques del grau per subàmbit ampliat (període 2023-2026)



Nota: les línies verticals representen els percentatges globals anuals. La xifra dins del gràfic mostra la diferència en punts percentuals (p. p.) entre el 2026 i el 2023.

Figura 18. Funcions específiques del grau per àmbit de coneixement el 2026 (subàmbit detallat màxim i mínim de cada àmbit)



→ 3.2. QUALITAT DE L'OCUPACIÓ – CONDICIONS LABORALS

Tipus de contracte

Impulsada per la reforma laboral del 2022,[10] l'estabilitat laboral segueix creixent fins al 69,8 % dels contractes de les persones graduades

- Aquest creixement de l'estabilitat es produeix en tots els subàmbits de coneixement.
- S'observen dificultats a l'hora de consolidar l'estabilitat laboral al secor públic: més de la meitat de les persones graduades que treballen en aquest sector tenen contractes temporals. La incidència de persones becàries també és més alta en el sector públic (5,3 %).
- També apareix la modalitat de contracte fix discontinu, on les empreses poden suspendre un contracte fix sense cap cost en èpoques d'activitat econòmica baixa. De les dades es desprèn que aquesta modalitat reflecteix una pitjor qualitat en l'ocupació; els graduats d'Humanitats tenen una incidència més alta d'aquest tipus de contractes (15,2 %) en comparació amb les Enginyeries (2,2 %).

Figura 19. Evolució dels tipus de contracte

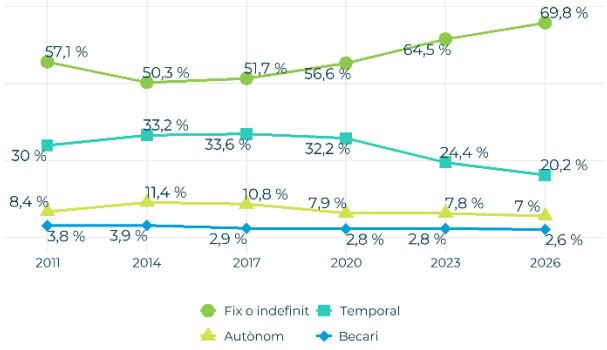
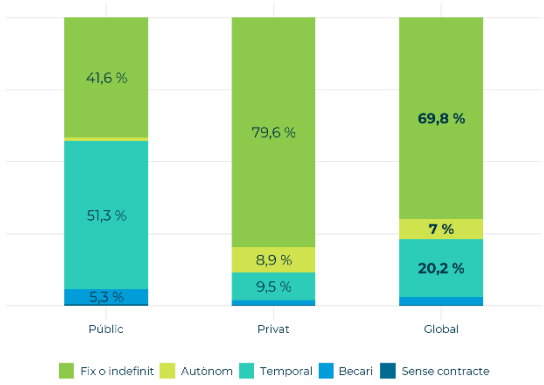
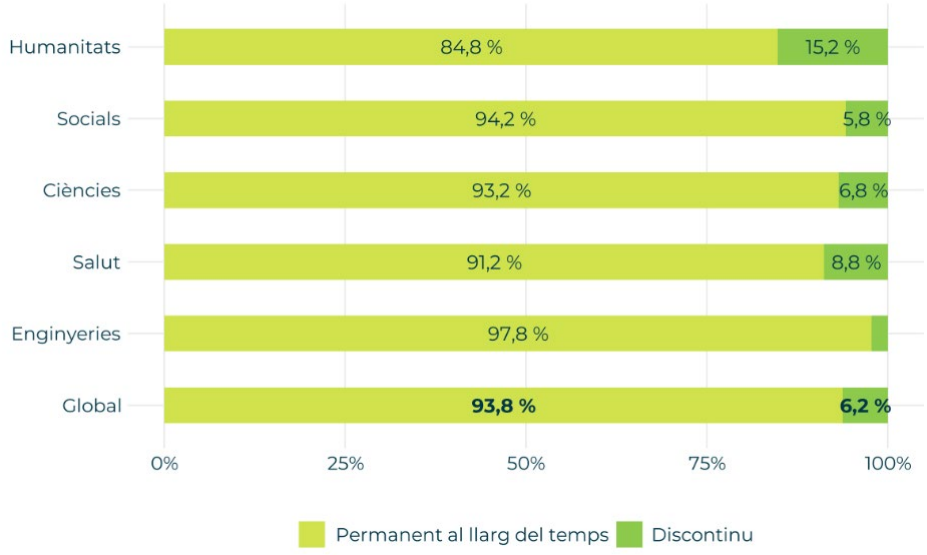


Figura 20. Tipus de contracte per sector (2026)



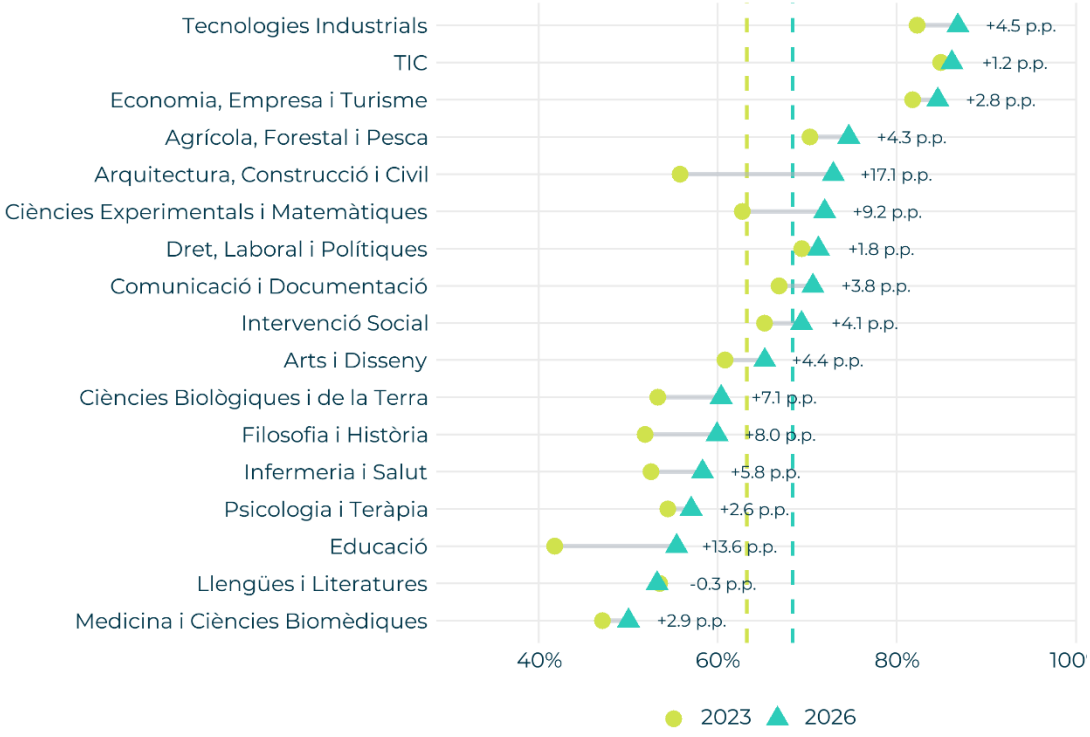
[10] L'impacte de la reforma laboral (Reial decret llei 32/2021) és innegable, amb una reducció clara de la temporalitat. No obstant això, quatre anys després de la seva implementació, l'evidència suggereix que, tot i al reducció en la temporalitat, hi ha hagut un declivi en la durada dels contractes fixos (Felgueroso et al. 2026).

Figura 21. Tipus de contracte fix (fix vs. fix discontinu) per àmbit de la titulació



Les dades estatals sobre la població afiliada en grau el curs 2018-19, quatre anys després de graduar-se, mostren un 72 % de contractes indefinits, que oscil·len entre el 86 % per als homes i el 76 % de les dones (Fundación CYD 2025, 113).

Figura 22. Evolució del percentatge de contractes fixos per subàmbit ampliat (període 2023-2026)



Nota: les línies verticals representen els percentatges globals anuals. La xifra dins del gràfic mostra la diferència en punts percentuals (p. p.) entre el 2026 i el 2023.

Hi ha algunes diferències en el perfil contractual segons l'àmbit de coneixement

- A Humanitats i Salut destaquen relativament la situació de persona treballadora autònoma i la temporalitat.
- A Ciències, en canvi, hi destaquen els contractes temporals i els de persona becària. Cal assenyalar que de les persones becàries graduades en Ciències, més del 67 % estan fent un doctorat.[11]
- Si bé l'estabilitat laboral ha augmentat de manera general, hi ha diferències rellevants en la proporció de contractes fixos que presenten els diferents àmbits el 2026, que va des del 55,4 % en Salut fins al 84,3 % en Enginyeries.

Taula 3. Tipus de contracte per àmbit de coneixement (2026)

	Humanitats	Socials	Ciències	Salut	Enginyeries	Global
Fix o indefinit	59,5 %	72,7 %	63,0 %	55,4 %	84,3 %	69,8 %
Autònom	9,1 %	5,7 %	1,3 %	14,2 %	4,9 %	7,0 %
Temporal	26,9 %	19,5 %	28,1 %	28,0 %	8,5 %	20,2 %
Becari	3,5 %	1,7 %	7,3 %	2,0 %	2,1 %	2,6 %
Sense contracte	1,0 %	0,4 %	0,3 %	0,4 %	0,3 %	0,4 %

Nota: s'ombregen les cel·les amb una proporció relativa més gran (més de 0,5 punts percentuals) de cada tipus de contracte respecte de la resta d'àmbits de coneixement.

Pel que fa al treball autònom, l'estudi Eurograduate identifica una presència del 12 % al cap d'1 any i al cap de 5 anys de la titulació de *bachelor*, percentatges superiors en 5 p. p. al valor observat a Catalunya entre les persones titulades de màster (7 % al cap de 3 anys). Aquesta incidència és lleugerament més alta entre les persones titulades de màster que entre les de grau i es concentra en determinats àmbits disciplinaris (Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission) et al. 2025b, 94). L'estudi també assenyala que, tot i que les persones autònomes treballen més hores setmanals que les assalariades —

[11] El col·lectiu ocupador de persones graduades de l'àmbit de Ciències —particularment del que es coneixen com a Biociències— valora sobretot l'obtenció d'un doctorat. Podeu consultar més informació sobre aquest fenomen a l'informe Ocupabilitat i formació universitària en l'àmbit de Biociències (AQU Catalunya, 2022).

46,7 hores davant de 41,6—, declaren nivells de satisfacció laboral més elevats, sobretot pel que fa a la conciliació entre la vida laboral i familiar.

A Espanya el treball autònom té una incidència similar a la catalana, i inferior a la de l'estudi d'Eurograduate. Entre les persones titulades l'any 2019 afiliades a la Seguretat Social l'any 2023, el 7,3 % cotitzava en el règim de treballadors autònoms. Els homes presentaven una proporció clarament superior, amb una diferència de més de dos punts percentuals respecte de les dones. (Fundación CYD 2025, 113).

Tipus de jornada

Tendència creixent de la jornada de treball a temps complet

- El percentatge de persones graduades que treballen a temps complet arriba al 86 %, xifra que s'ha incrementat en 0,5 punts percentuals respecte del 2023.
- Tot i que el percentatge de persones treballadores a temps complet ha crescut en tots els àmbits de coneixement —tret d'Enginyeries, la taxa del qual supera el 95 % tots dos anys analitzats—, hi ha diferències substancials entre els diferents àmbits. Els graus d'Humanitats són els que tenen un percentatge més baix de persones treballant a temps complet (72,1 % el 2026).
- La tipologia de jornada sembla que també reflecteix la qualitat de l'ocupació, ja que majoritàriament no es tracta d'una opció personal.
- La tipologia de jornada també té marcades diferències pel que fa al sexe: les dones graduades en els àmbits de Socials i Ciències tenen més jornades parcials que els homes, una diferència estadísticament significativa.

Els referents disponibles no són directament comparables a causa de les diferències metodològiques i temporals, però apunten en la mateixa direcció que els resultats observats en aquest estudi. A Espanya, el 80 % de les persones titulades de grau afiliades a la Seguretat Social treballaven a temps complet quatre anys després de graduar-se (dades del 2023) (Fundación CYD 2025, 113). En l'àmbit internacional, el treball a temps parcial també és clarament l'excepció entre les persones titulades de grau: només un 10 % treballaven a temps parcial al cap d'1 any de graduar-se i al cap de 5 anys el percentatge era del 7 %. De fet, aquesta modalitat laboral és excepcional a la majoria de països europeus: només a Àustria, Alemanya i, per a la cohort 2020-2021, a Estònia, la proporció de titulats ocupats a temps parcial arriba o supera el 10 %. (Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission) et al. 2025b, 86).

Figura 23. Evolució de la jornada a temps complet

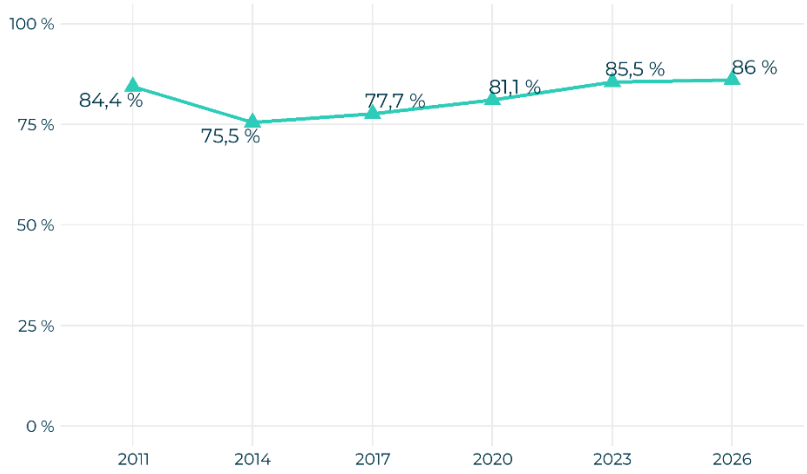


Figura 24. Evolució del percentatge de graduats amb una jornada a temps complet per àmbit de coneixement (2023-2026)

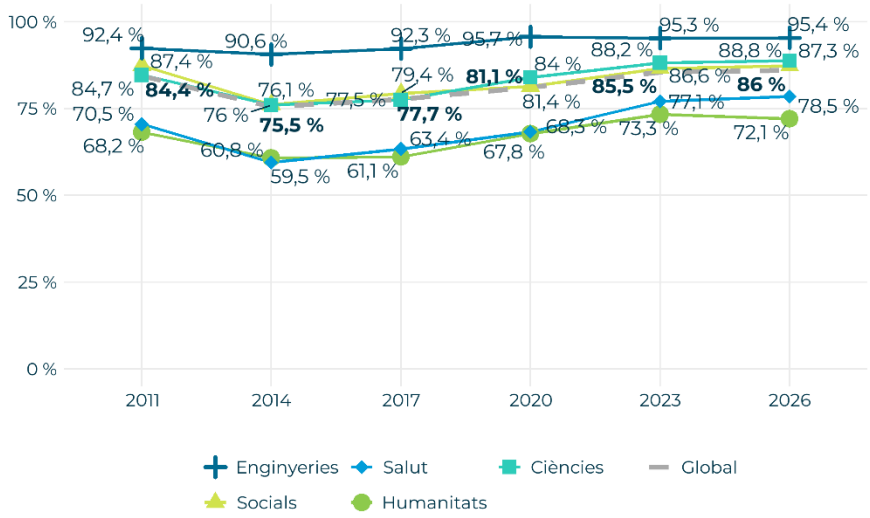
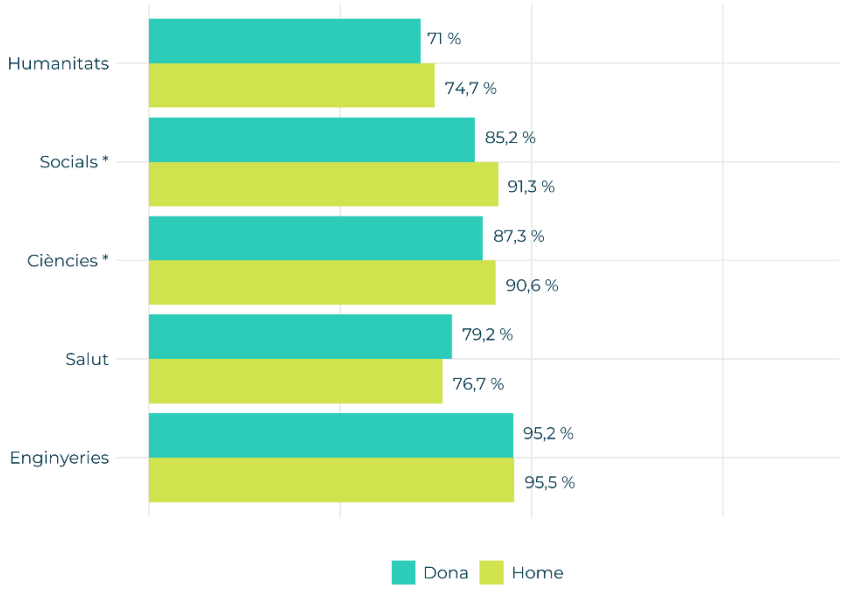
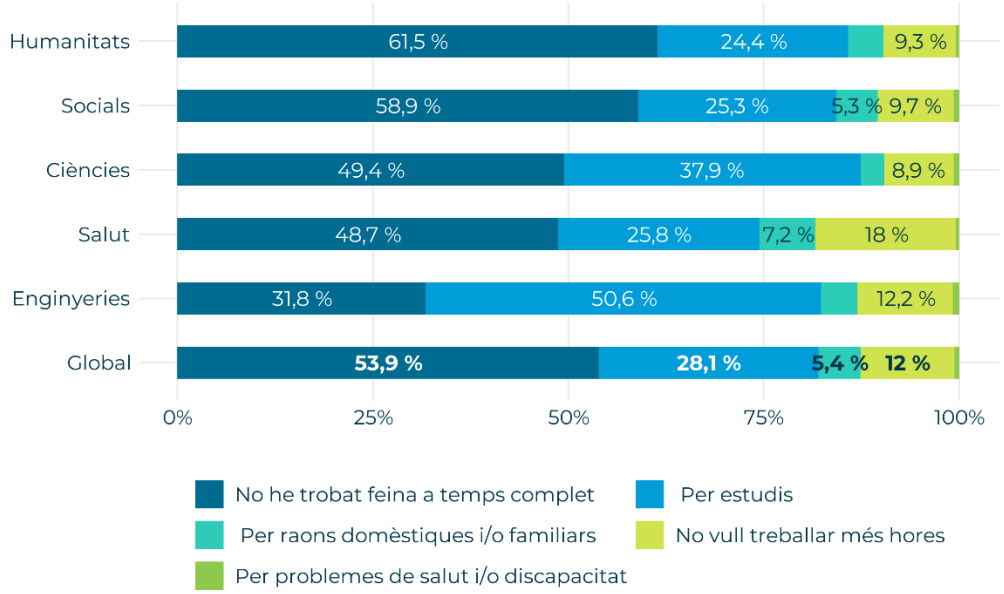


Figura 25. Tipologia de jornada segons àmbit i sexe (2026)



Nota: es marquen amb un asterisc aquelles diferències entre sexes que són estadísticament significatives.

Figura 26. Motius pels quals les persones graduades tenen una jornada parcial (2026)

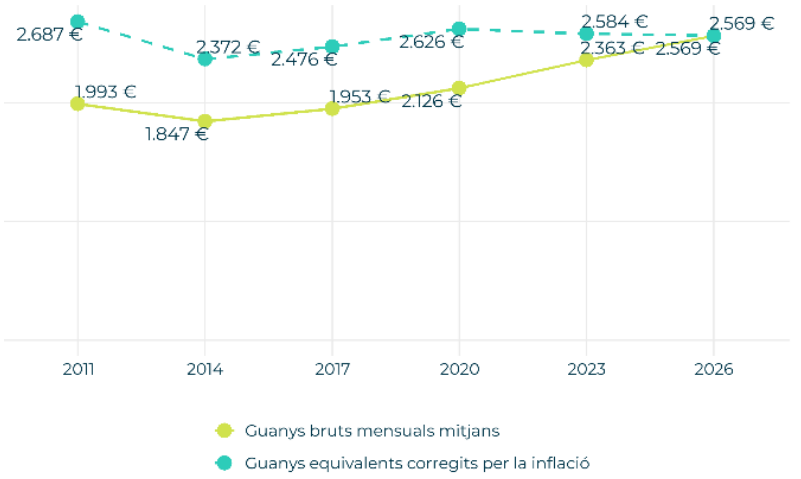


Guanys econòmics

Millora el poder adquisitiu de les persones graduades respecte dels pitjors anys de la crisi financera

- Els guanys bruts mitjans de les persones graduades han augmentat des del 2014, però no recuperen els valors del 2011 si es pren en consideració l'efecte de la inflació.
- No obstant això, els últims tres anys el poder adquisitiu dels graduats s'ha erosionat a causa dels elevats nivells d'inflació recents.

Figura 27. Evolució dels guanys bruts mensuals mitjans i els guanys equivalents corregits per la inflació[12] (només persones ocupades a temps complet que treballen a l'Estat espanyol)



Els guanys bruts mitjans són més alts en els àmbits d'Enginyeries, Salut i Socials. Els graduats d'una titulació STEM guanyen uns 300 € més que els seus homòlegs no STEM

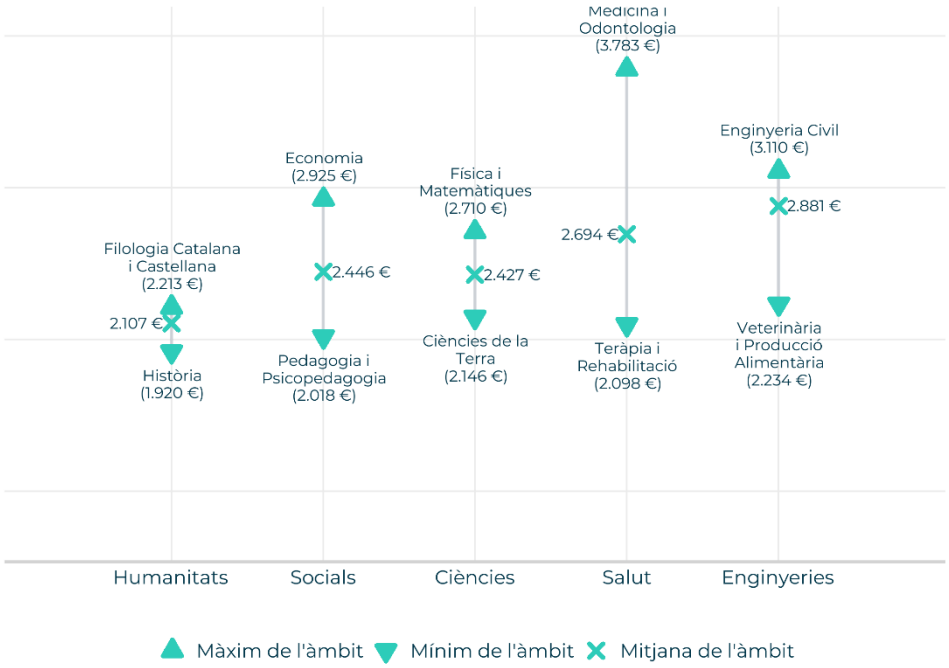
- L'àmbit que presenta més diferències internes és el de Salut (1.685 € de diferència entre els dos àmbits extrems), on hi ha el subàmbit amb els guanys bruts mitjans més alts de tot el sistema (Medicina i Odontologia, 3.783,50 €). Enginyeries és el segon àmbit amb més diferències internes, a la ratlla de 1.000 €.
- A Humanitats es troben les remuneracions més baixes i amb menys diferències internes. Història és el subàmbit amb el salari mitjà més baix de tot el sistema (1.920 €).

[12] Els guanys corregits per la inflació permeten comparar temporalment el poder adquisitiu tenint en compte l'evolució del cost mitjà de la vida. Concretament, es mostra l'ingrés mitjà equivalent si s'assumeix el cost de vida el 2026. Per al seu càlcul s'utilitza l'índex de preus de consum (IPC) publicat per l'Institut Nacional d'Estadística el gener de cada any analitzat (base 2021, consultat l'abril del 2026). Per a l'any 2026, però, s'utilitza l'IPC del desembre del 2025, ja que l'INE actualitza la base de l'índex del 2021 al 2025 amb la publicació del gener del 2026. Aquesta decisió permet mantenir la comparabilitat de tota la sèrie amb la mateixa base de càlcul. Per a cada any *x* s'aplica la fórmula següent: guanys ajustats per la inflació = guanys observats / índex any *x* × índex any 2026.

Figura 28. Guanys bruts mensuals mitjans segons si la titulació és STEM (només persones ocupades a temps complet).



Figura 29. Guanys bruts mensuals mitjans per àmbit de coneixement el 2026 (subàmbit detallat màxim i mínim de cada àmbit, només persones ocupades a temps complet).



Nivell de responsabilitat

Aproximadament, el 33,7 % de les persones graduades tenen responsabilitat sobre altres persones a la feina

- Respecte del 2023, hi ha una reducció en el percentatge de persones amb responsabilitat sobre altres persones en tots els àmbits de coneixement.
- Hi ha diferències importants en el nivell de responsabilitat sobre altres persones segons l'àmbit de coneixement de procedència. Les persones graduades d'Enginyeries i Socials tendeixen a tenir més responsabilitat a la feina que en la resta d'àmbits. Aquest patró s'explica, probablement, per les branques econòmiques en què s'insereixen les persones graduades de cada àmbit. En els sectors amb una presència més elevada de l'àmbit públic s'observa un percentatge més baix de persones amb responsabilitat, mentre que en altres sectors amb una major presència de l'àmbit privat i, a més, de persones de l'àmbit de l'Enginyeria (com la construcció, la producció, les matèries primeres i l'energia), aquest percentatge és més alt.

Figura 30. Nivell de responsabilitat sobre altres persones a la feina (2026)

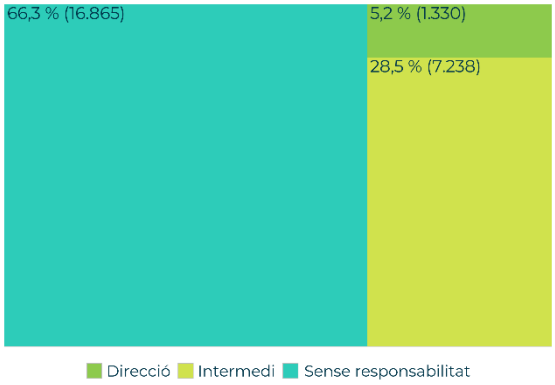


Figura 31. Percentatge d'ocupació amb responsabilitat sobre altres persones a la feina (direcció o nivell intermedi) per branca econòmica (2026)

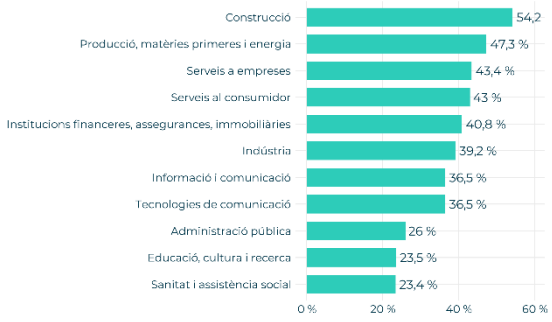
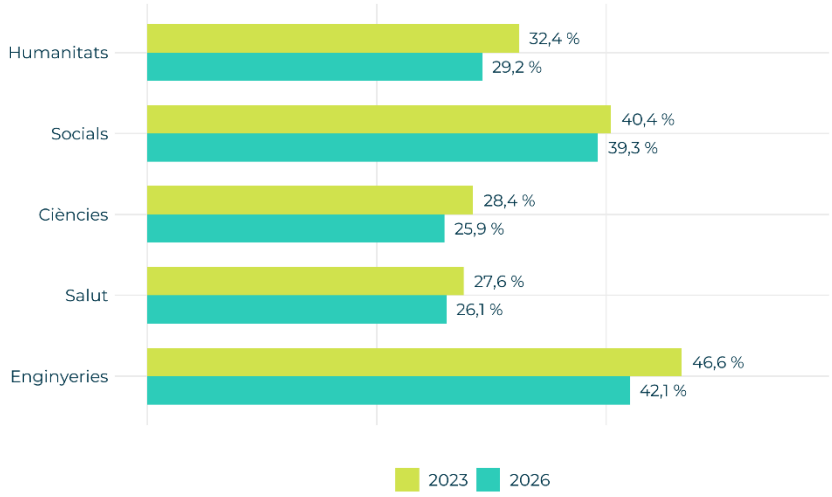


Figura 32. Comparativa del percentatge d'ocupació amb responsabilitat sobre altres persones a la feina (direcció o nivell intermedi) per àmbit de coneixement (2023-2026)



Satisfacció amb la feina

La satisfacció amb la feina assoleix el notable, independentment de l'àmbit de coneixement

- Humanitats és l'àmbit en què les persones ocupades presenten menys satisfacció amb la feina (7,7), però les diferències amb la resta d'àmbits són reduïdes.
- La satisfacció amb la feina és pràcticament idèntica als cinc àmbits disciplinaris, amb una puntuació propera al 8 en tots els casos.
- En canvi, sí que varia segons l'adequació vertical de la feina, és a dir, segons si el lloc de treball requereix o no una titulació universitària. La satisfacció és de prop de 8 entre les persones que desenvolupen funcions universitàries, mentre que baixa fins a 7 entre les que ocupen llocs que no les requereixen.

Figura 33. Evolució de la satisfacció general amb la feina (escala de 0 a 10)[13]

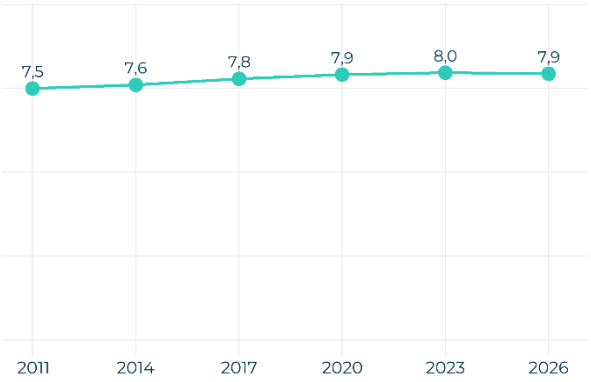
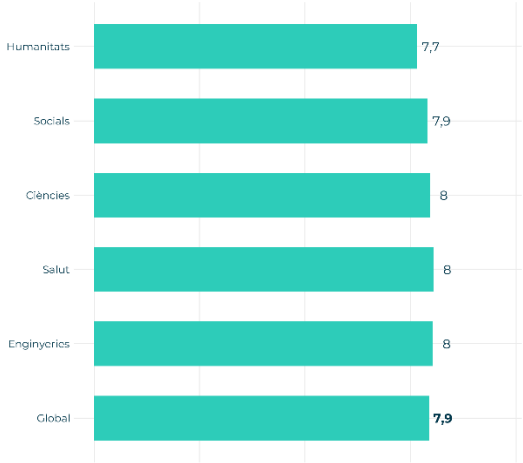
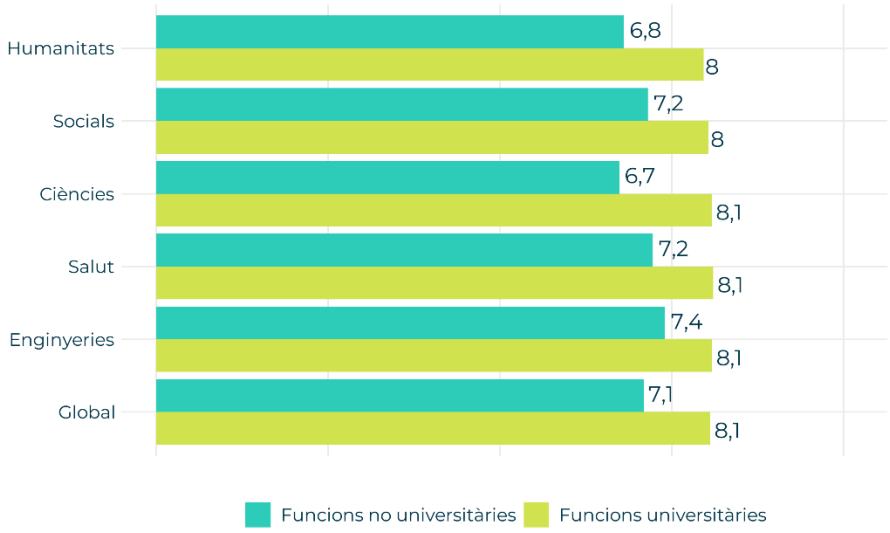


Figura 34. Satisfacció general amb la feina per àmbit de coneixement el 2026 (escala de 0 a 10)



[13] En les edicions anteriors al 2023 la satisfacció es recollia en una escala sobre 7 i, posteriorment, es transformava en una escala de 0 a 10. El 2023 la recollida es fa directament sobre 10. Cal, doncs, anar amb precaució en l'anàlisi evolutiva.

Figura 35. Satisfacció general amb la feina per àmbit de coneixement el 2026, segons si es fan funcions universitàries a la feina o no (escala de 0 a 10)

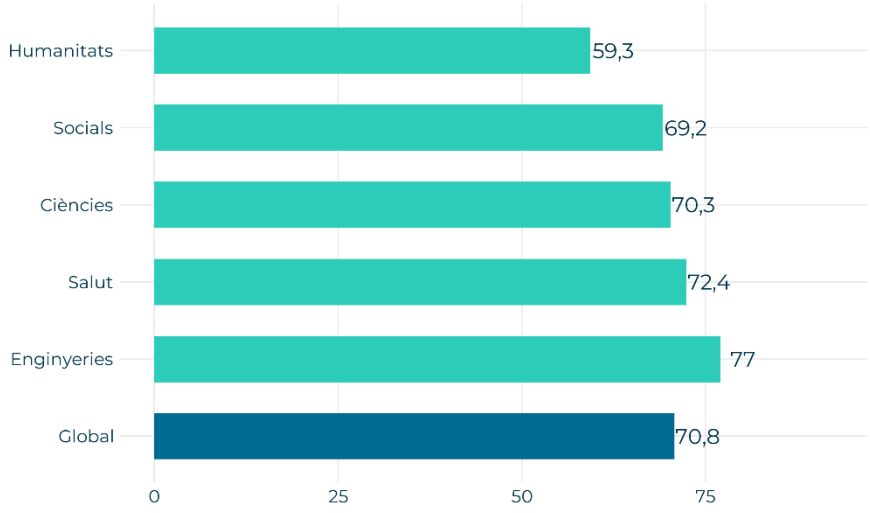


Índex de qualitat ocupacional[14]

Hi ha diferències importants en l'índex de qualitat ocupacional segons l'àmbit de la titulació

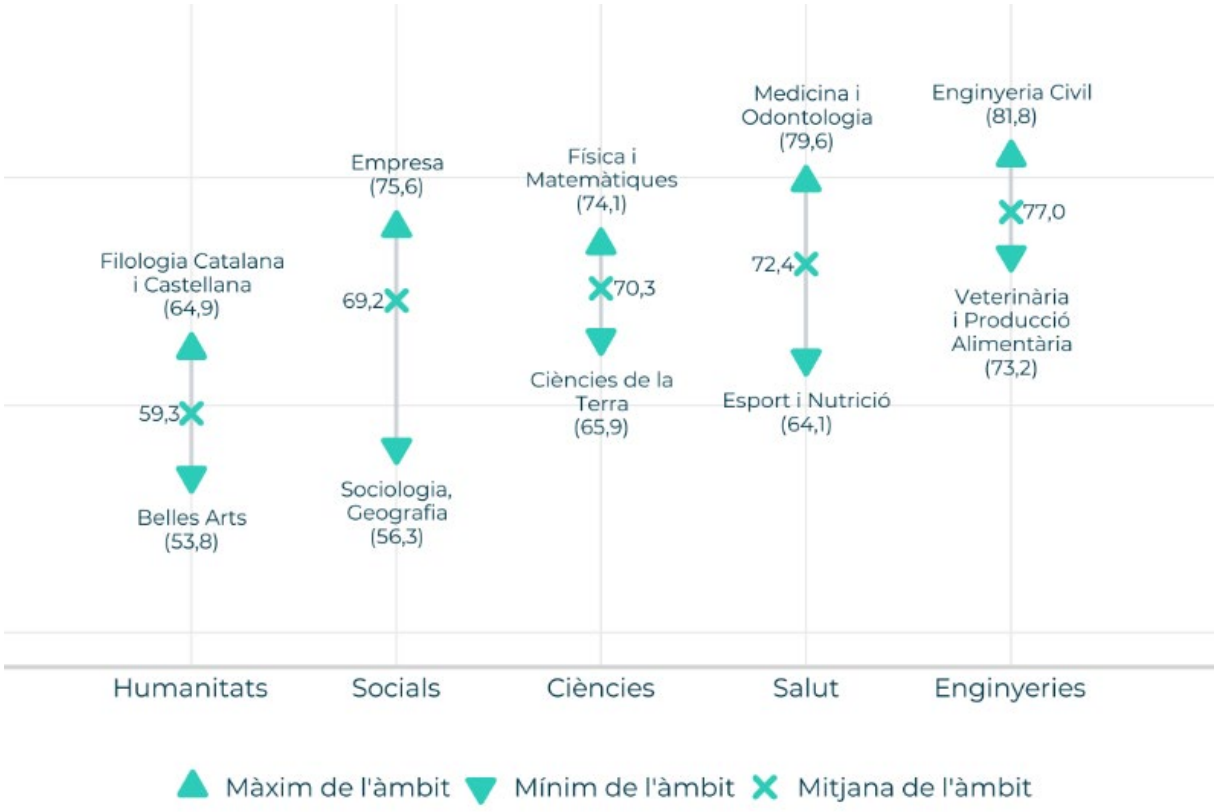
- Per àmbits i subàmbits educatius, Enginyeries presenta una qualitat ocupacional comparativament més elevada que la resta, amb un índex de 77. En canvi, les persones graduades en Humanitats registren el valor més baix, amb un índex de 59.
- També s'observen diferències rellevants dins de cada àmbit de coneixement, cosa que evidencia que la qualitat ocupacional no depèn només del gran àmbit disciplinari, sinó també de la titulació concreta.

Figura 36. Índex de qualitat ocupacional mitjà per àmbit de la titulació (2026)



[14] L'índex de qualitat ocupacional (IQO) es construeix a partir de diferents indicadors: contracte, satisfacció amb la feina, retribució i adequació. Pren valors de 0 a 100, on valors més elevats indiquen millor qualitat ocupacional. L'índex utilitzat en aquest informe és una adaptació de la proposta de Corominas *et al.* (2012). Concretament, en l'edició del 2026, degut a un canvi del qüestionari arran de la reforma laboral del 2022, s'ha deixat de recollir les durades dels contractes temporals, que s'incloïen en el càlcul de l'IQO.

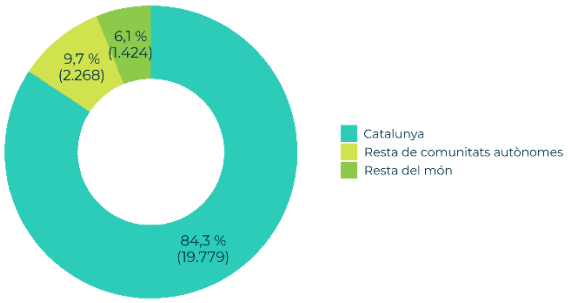
Figura 37. Índex de qualitat ocupacional per àmbit de coneixement el 2026 (subàmbit detallat màxim i mínim de cada àmbit)



→ 3.3. MOBILITAT I RETENCIÓ DEL TALENT

Lloc on treballen les persones graduades recentment

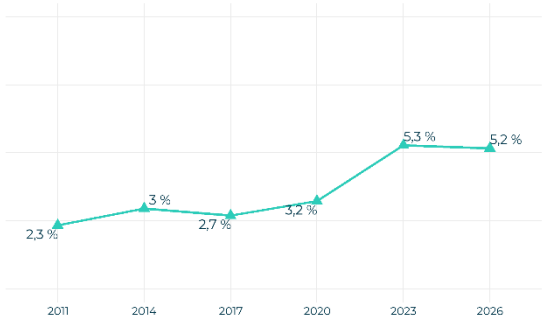
Figura 38. Lloc on treballen les persones graduades (2026)



La gran majoria de persones graduades s'insereixen laboralment a Catalunya (84,3 %)

- Només 6 de cada 100 treballen a l'estranger.

Figura 39. Evolució del percentatge de persones graduades que treballen a l'estranger (només persones de nacionalitat espanyola)



El percentatge de persones graduades que treballen a l'estranger es manté estable

Les persones graduades de l'àmbit de Ciències són les que en més proporció treballen fora de l'Estat (9,4 %)

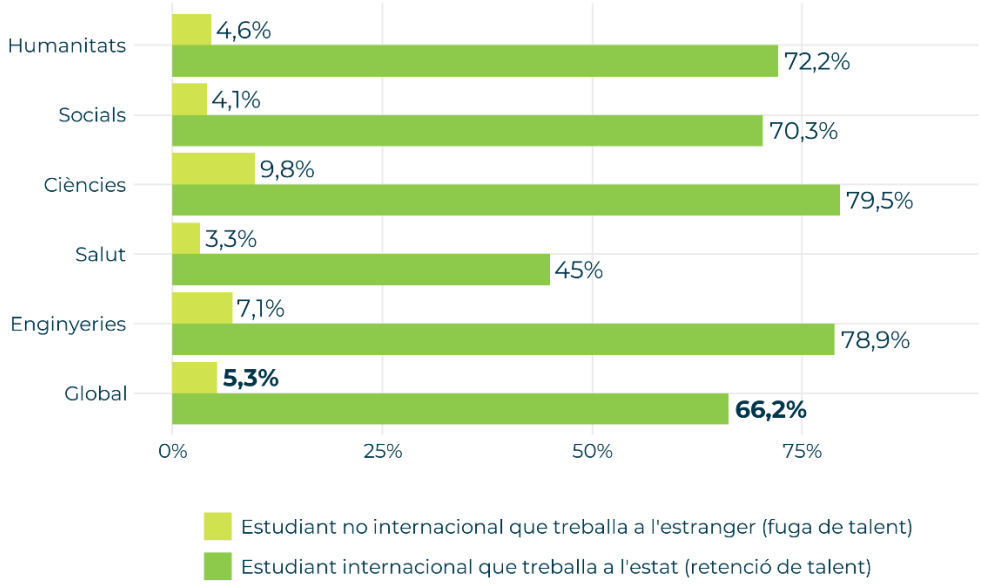
- El seu percentatge és el que ha crescut més en el període analitzat (7,3 p. p.)
- Enginyeries és el segon àmbit amb més persones inserides a l'estranger (7,1 %).

Taula 4. Evolució del percentatge de persones graduades que treballen a l'estranger, per àmbit de coneixement (només persones de nacionalitat espanyola)

	2011	2014	2017	2020	2023	2026	Dif. 2023-2011
Humanitats	4,9%	3,5%	3,3%	2,8%	5,5%	4,3%	-0,6 pp
Socials	1,6%	1,8%	1,4%	1,8%	3,3%	4,1%	2,5 pp
Ciències	2,1%	4%	4,6%	7%	10,4%	9,4%	7,3 pp
Salut	1,4%	2,7%	2,1%	2,8%	3,4%	3%	1,6 pp
Enginyeries	3,1%	4,8%	3,6%	4,1%	7,6%	7,1%	4 pp
Global	2,3%	3%	2,4%	3,2%	5,3%	5,1%	2,8 pp

Nota: s'ombregen els percentatges que se situen per sobre del percentatge global de l'any.

Figura 40. Fuga i retenció de talent per àmbit disciplinari (2026)[15]



[15] El percentatge d'estudiants no internacionals que marxen a treballar a l'estranger no coincideix amb el de la taula 4 per una qüestió de definició. Abans del 2026, s'utilitzava la nacionalitat de l'estudiantat com a equivalent a estatus d'estudiant internacional. Tenint en compte que hi pot haver estudiants residents habituals a l'Estat però amb nacionalitat estrangera, s'ha decidit preguntar, a l'enquesta del 2026, per l'historial de mobilitat universitària de les persones graduades per identificar aquells estudiants realment mòbils internacionalment.

CAPÍTOL 4. EL GRAU PREPARA BÉ PER AL MERCAT LABORAL?

Les principals conclusions que es desprenen d'aquest capítol són les següents:

- La valoració de la formació rebuda creix en totes les competències, amb l'anglès aprovat per primera vegada en la sèrie històrica.
- La cerca i gestió de la informació és l'única competència que baixa, possiblement per les noves exigències derivades de la IA generativa.
- Des del 2014, els àmbits de coneixement convergeixen: les Enginyeries es posen al dia en idiomes i les Humanitats en habilitats TIC.
- L'anglès és la competència amb més marge de millora entre la formació rebuda i la utilitat per a la feina, especialment a Ciències.
- Resolució de problemes i planificació i organització presenten dèficits de formació en tots els àmbits.
- Les persones que compaginen els estudis amb una feina relacionada amb la titulació tenen més probabilitats, un cop graduades, de realitzar funcions específiques a la feina.
- Un total de 4 de cada 10 titulats compaginen els estudis amb una feina relacionada amb els estudis. Tot i així, hi ha diferències entre àmbits pel que fa a la dedicació exclusiva als estudis.
- S'accelera substancialment la velocitat de la inserció: més del 75 % dels graduats troba la primera feina en els tres mesos següents a la graduació.
- Per primera vegada de la història d'aquest estudi, els contactes personals i familiars deixen de ser la principal via d'accés a la primera feina, de manera que es consolida un canvi cap a un sistema d'inserció aparentment més meritocràtic. Aquest canvi de tendència ja es va observar a l'edició anterior de l'estudi i s'ha consolidat en aquesta edició.

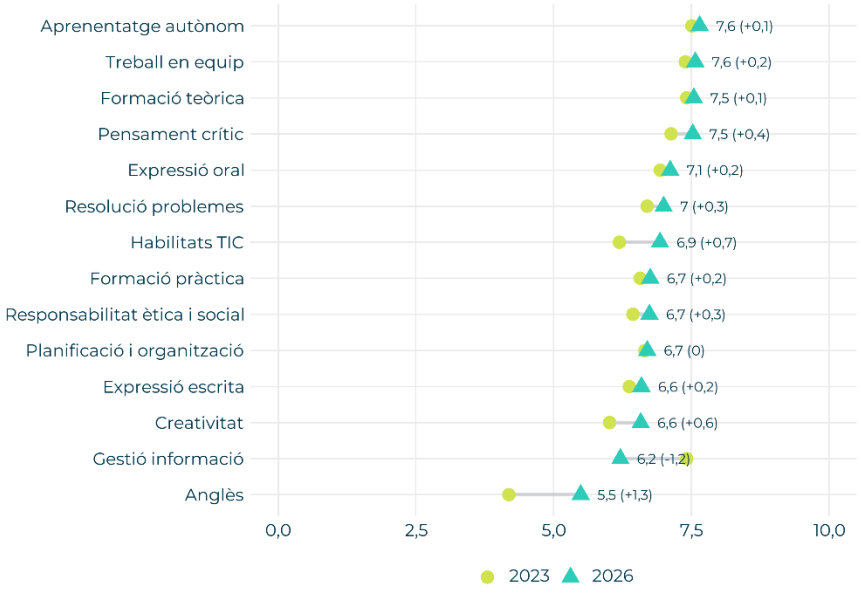
→ 4.1. FORMACIÓ REBUDA VS. FORMACIÓ NECESSÀRIA

Nivell de formació rebut

Creix la valoració de totes les competències. Destaca l'habilitat d'anglès, que queda aprovada per primera vegada de la sèrie històrica

- Totes les competències augmenten la seva valoració respecte del 2023, tret de la **cerca i gestió de la informació**, que disminueix 1,2 punts. Sobta, a més, que el 2023 aquesta fos la competència més ben valorada, mentre que el 2026 és de les que pitjor valoració reben. Aquesta evolució es pot interpretar en el context dels grans canvis que ha experimentat la competència de gestió de la informació arran de la irrupció de la intel·ligència artificial generativa. Si tradicionalment s'associava sobretot a la capacitat de cercar, seleccionar, organitzar i utilitzar informació rellevant, avui també requereix formular preguntes eficaces, valorar la fiabilitat de les fonts, contrastar resultats, identificar biaixos, verificar continguts generats automàticament i transformar grans volums d'informació en coneixement útil. La ràpida incorporació d'aquestes eines entre el 2023 i el 2026, tant en l'àmbit acadèmic com en el professional, pot haver elevat les expectatives sobre aquesta competència. En aquest sentit, cal tenir en compte que les persones titulades analitzades el 2023 (promocions 2017-18 i 2018-19) encara no havien tingut accés generalitzat a la IA generativa durant els seus estudis, mentre que les promocions analitzades el 2026 sí. Per tant, la disminució observada podria respondre no tant a una pèrdua en la qualitat de la formació rebuda com al fet que les exigències associades a la gestió de la informació han evolucionat més ràpidament que l'adaptació dels programes formatius.
- Creixen especialment l'anglès, les habilitats TIC i la creativitat.
- Les competències més ben valorades són les vinculades al treball en equip, la formació teòrica i la capacitat d'aprenentatge autònom.
- A més, els increments en la valoració de les competències es produeixen en tots els àmbits de coneixement.

Figura 41. Valoració el 2026 de la formació rebuda i increment respecte del 2023 (escala de 0 a 10)



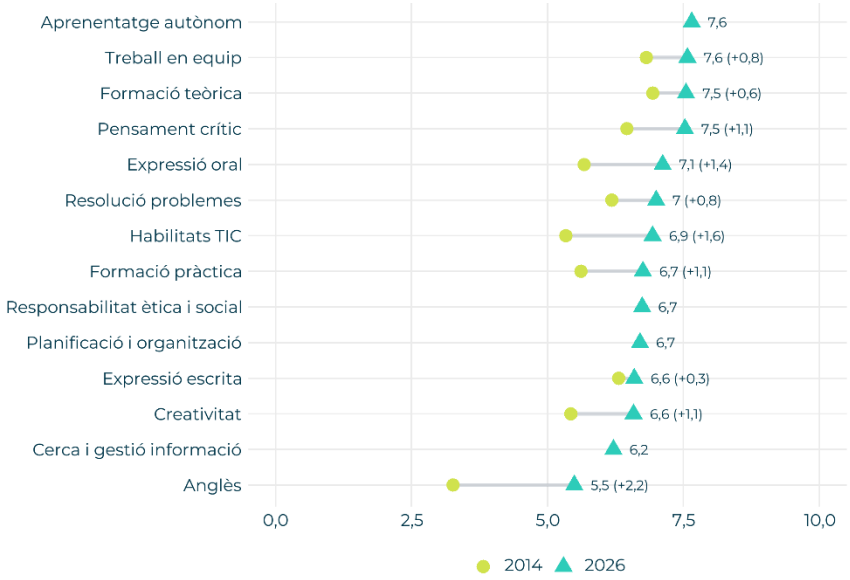
Nota: es mostra la diferència entre el 2026 i el 2023 entre parèntesis.

Taula 5. Valoració el 2026 de la formació rebuda i diferència respecte del 2023, per àmbit de coneixement (escala de 0 a 10)

	Humanitats		Socials		Ciències		Salut		Enginyeries	
	2026	Dif	2026	Dif	2026	Dif	2026	Dif	2026	Dif
Formació teòrica	7,5	0	7,3	0,1	7,9	0	7,8	0,2	7,5	0,2
Formació pràctica	6,1	0,1	6,6	0,2	7	0,1	7,3	0,2	6,7	0,2
Expressió oral	7,4	0,2	7,3	0,2	6,8	0,1	7,3	0,2	6,6	0,2
Expressió escrita	7,2	0,1	6,8	0,2	6,5	0,2	6,5	0,2	6	0,4
Treball en equip	6,8	0,2	7,7	0,2	7,3	0	7,8	0,2	7,6	0,2
Resolució problemes	6,5	0,4	6,8	0,4	7,3	0,1	7	0,3	7,4	0,1
Creativitat	6,5	0,3	6,5	0,4	6,5	0,7	6,4	0,6	6,9	0,8
Pensament crític	7,8	0,1	7,4	0,3	7,6	0,4	7,5	0,3	7,5	0,6
Habilitats TIC	6,8	1,3	6,8	0,9	7,1	0,4	6,7	0,6	7,3	0,4
Anglès	5,3	1,1	5,5	1,1	5,6	1,2	5,1	1,3	5,8	1,8
Responsabilitat ètica i social	6,3	0,3	6,8	0,3	6,4	0,2	7,5	0,3	6,3	0,3
Planificació i organització	6,7	0,2	6,8	0	6,5	0	6,6	-0,1	6,8	0,2
Gestió informació	6,1	-1,5	6,2	-1,1	6,5	-1,1	6,1	-1,5	6,2	-1,1
Aprenentatge autònom	7,7	0,2	7,5	0,2	7,9	0,2	7,7	0,2	7,8	0

Nota: els colors representen la mida de la diferència entre els valors del 2026 i el 2023. El verd fosc assenyala un increment positiu superior a un punt; el verd clar, un increment positiu entre 0,1 i 0,9; i el groc, una reducció respecte a l'edició anterior d'entre 0,1 i 0,9 punts.

Figura 42. Valoració el 2026 de la formació rebuda i increment respecte del 2014 (escala de 0 a 10)



Nota: les competències incloses en l'Enquesta d'inserció laboral s'han anat revisant en cada edició de l'enquesta. Per aquest motiu, algunes de les competències que es mostren al gràfic no tenen valors per a l'any 2014. També recomanem cautela a l'hora d'interpretar els resultats a causa dels canvis següents en la metodologia de l'enquesta: 1) el 2023 es va començar a recollir la informació sobre competències en una escala de 0 a 10, anteriorment es feia en una escala d'1 a 7; 2) abans del 2023, la competència d'anglès es recollia amb l'enunciat "Idiomes" i la d'habilitats TIC com a "Informàtica".

Evolució del nivell de formació rebuda

La valoració que fan els graduats i les graduades sobre el seu nivell de formació creix, des del 2014, en totes les competències analitzades. Destaca la millora de les competències d'anglès i habilitats TIC

- Com es mostra a la figura inferior, aquest creixement l'han experimentat tots els àmbits, que convergeixen cap a valors més similars.
- Destaca, per exemple, com les Enginyeries tenien, de mitjana, valors significativament inferiors que les Humanitats pel que fa als idiomes. El 2026, pràcticament no hi ha diferències entre àmbits.
- Una relació inversa s'observa amb les habilitats TIC: el 2014 les Humanitats suspenien en aquesta competència, mentre que el 2026 pràcticament arriben al notable.

Figura 43. Evolució del nivell de formació de les competències que més han crescut des del 2014, per àmbit de la titulació



Nota: només s'inclouen les competències que han crescut més d'un punt des del 2014.

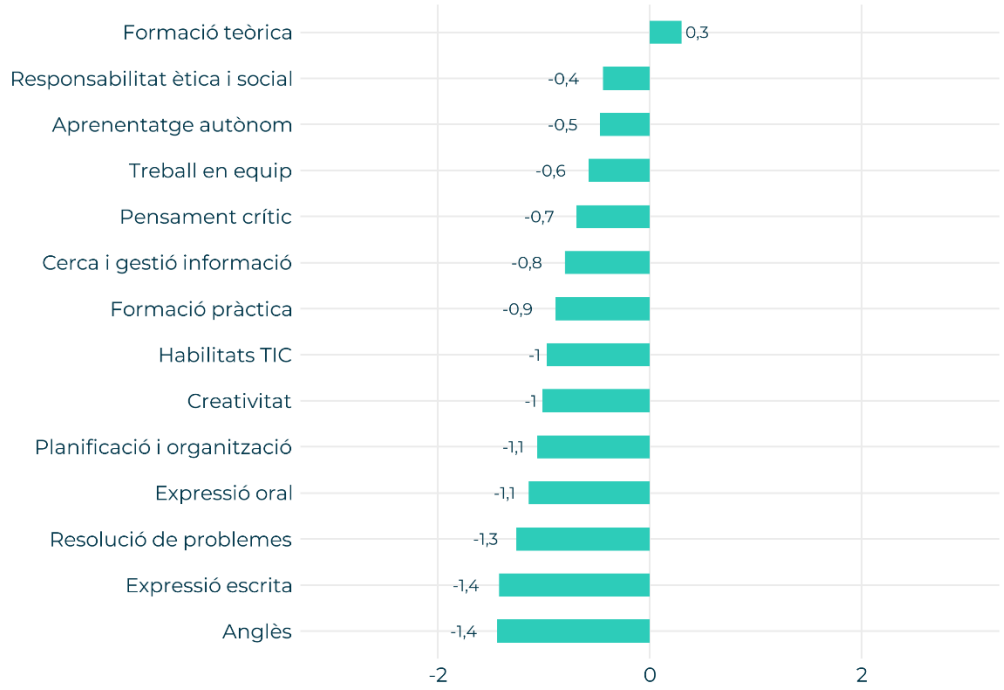
Aquestes dades són coherents amb l'evolució de la satisfacció amb la formació entre les persones graduades (Mateos-González i Prades 2026, 10). Aquest estudi mostra un augment gradual però sostingut de la satisfacció durant el període 2015-2023, sobretot en els àmbits que partien de nivells més baixos. Això ha afavorit una convergència progressiva entre els diferents àmbits disciplinaris, de manera similar al que mostra el gràfic anterior sobre l'evolució de la formació rebuda.

Marge de millora des de la perspectiva del dèficit de formació

Anglès és la competència on més marge de millora hi ha entre el nivell de formació rebut i el que es valora com a útil per a la feina

- La segueixen de prop les competències de comunicació escrita, resolució de problemes, expressió oral, planificació i organització, creativitat i habilitats TIC.
- La resta de competències tenen dèficits que no arriben a 1 punt sobre 10.

Figura 44. Superàvit o dèficit de formació el 2026 (escala de 0 a 10)



Nota: el superàvit de formació és una diferència positiva entre la mitjana del nivell de formació rebut i la seva utilitat per a la feina, és a dir, quan la formació rebuda en una determinada competència es percep com a més alta que la seva utilitat per a la feina. El dèficit és una diferència negativa. Aquesta figura es calcula només amb les dades de persones graduades que desenvolupen funcions de nivell universitari.

Les comparacions internacionals són limitades, ja que els instruments de mesura utilitzats no són homogenis. Tot i això, els resultats d'Eurograduate apunten en una direcció similar. Les persones graduades declaren haver desenvolupat especialment la capacitat d'adquirir nous coneixements, de cooperar i coordinar-se amb altres, i les competències relacionades amb la gestió de la informació i la comunicació. En canvi, en l'entorn laboral perceben més mancances en competències com la coordinació d'activitats amb altres persones o la capacitat de comunicar idees i significats de manera clara (Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission) et al. 2025a, 124).

Un dels resultats més rellevants de l'estudi d'Eurograduate és l'anàlisi de la relació entre les metodologies docents i el desenvolupament de competències. L'estudi mostra que les metodologies que requereixen un paper actiu de l'estudiantat i l'animen a trobar solucions per si mateix afavoreixen especialment el desenvolupament de competències innovadores.

És el cas de l'autoaprenentatge, els treballs escrits i, sobretot, l'aprenentatge basat en problemes (*Problem-Based Learning*, PBL), que es mostren especialment efectius per potenciar el desenvolupament competencial (Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission) et al. 2025a, 132).

El dèficit de formació en llengua anglesa es fa especialment palès en l'àmbit de Ciències

- Destaca el dèficit en tots els àmbits de la resolució de problemes i la planificació i organització.
- Hi ha un marge de millora important en la creativitat en totes les titulacions exceptuant les Enginyeries, i en habilitats tecnològiques en els àmbits de Socials i Ciències.

Taula 6. Superàvit o dèficit de formació el 2026 per àmbit de coneixement (escala de 0 a 10)

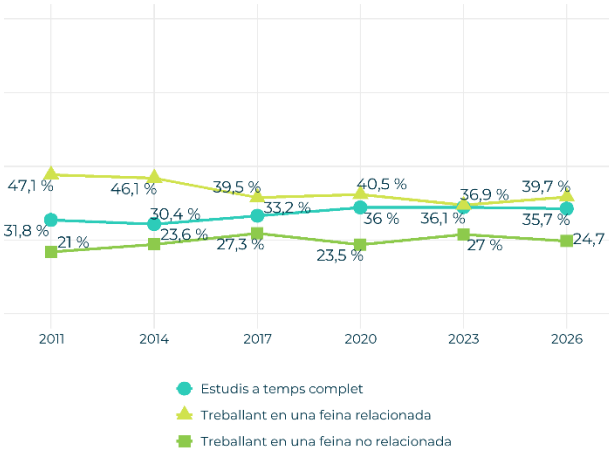
	Humanitats	Socials	Ciències	Salut	Enginyeries
Formació teòrica	0,5	0,3	0,6	-0,1	0,4
Resolució de problemes	-1,5	-1,4	-1,2	-1,3	-1
Pensament crític	-0,2	-0,7	-0,9	-0,8	-0,8
Formació pràctica	-1	-1	-0,6	-0,9	-0,9
Planificació i organització	-1	-1	-1,5	-1,1	-1
Habilitats TIC	-0,9	-1,1	-1,1	-0,9	-0,8
Anglès	-1,5	-1,2	-2,1	-1,2	-1,7
Responsabilitat ètica i social	-0,6	-0,4	-0,7	-0,6	-0,2
Treball en equip	-0,6	-0,4	-0,9	-0,6	-0,7
Creativitat	-1	-1	-1,3	-1,1	-0,8
Expressió oral	-0,9	-0,9	-1,6	-1	-1,5
Expressió escrita	-0,9	-1,4	-1,6	-1,3	-1,7
Cerca i gestió informació	-0,8	-0,6	-1,2	-0,4	-1,3
Aprenentatge autònom	-0,2	-0,5	-0,5	-0,4	-0,5

Nota: el superàvit de formació és una diferència positiva entre la mitjana del nivell de formació rebut i la seva utilitat per a la feina, és a dir, quan la formació rebuda en una determinada competència es percep com a més alta que la seva utilitat per a la feina. El dèficit és una diferència negativa. Aquesta figura es calcula només amb les dades de persones graduades que desenvolupen funcions de nivell universitari.

→ 4.2. COM TROBEN FEINA LES PERSONES GRADUADES?

Antecedents laborals: compaginació d'estudis i feina

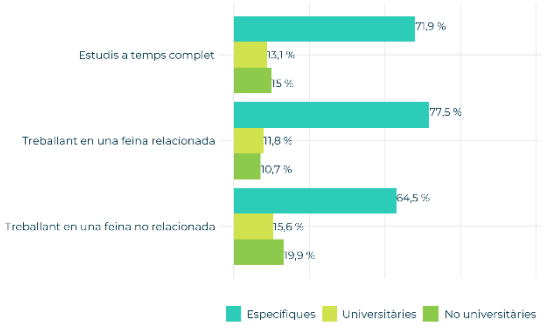
Figura 45. Evolució del perfil d'estudiant segons la compaginació d'estudis i feina



El perfil més comú el 2026 és el de la persona que compagina els estudis amb una feina relacionada amb la titulació

- El pes de les persones que estudien a temps complet es manté estable, entorn d'un terç dels graduats.

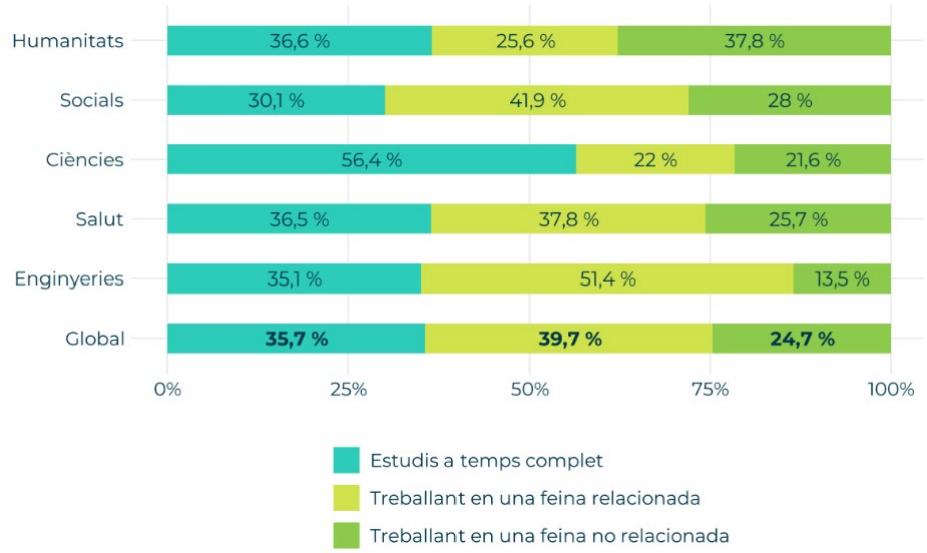
Figura 46. Funcions realitzades a la feina i compaginació d'estudis amb la feina (2026)



Les persones que compaginen els estudis amb una feina relacionada amb la titulació tenen més probabilitats, un cop graduades, de realitzar funcions específiques

- Aquesta relació s'observa també entre les persones que van començar a treballar a la seva feina actual després d'haver-se graduat.

Figura 47. Compaginació d'estudis i feina per àmbit de coneixement (2026)



Més de la meitat de les persones titulades en Enginyeries treballaven en una feina relacionada durant els estudis

- L'estudiantat de l'àmbit de Ciències destaca pel seu alt percentatge de dedicació a temps complet a la titulació.
- Una anàlisi més detallada de les titulacions mostra que les persones que estudien un grau del subàmbit de Medicina i Ciències Biomèdiques són les que en més proporció tenen una dedicació exclusiva a la titulació (57,7 %), seguides per les que estudien un grau de Ciències Biològiques i de la Terra (56,3 %). Per contra, només un 17 % de l'estudiantat d'Intervenció Social té una dedicació a temps complet a la carrera.

Velocitat d'inserció laboral

El 75 % de persones graduades s'insereixen en el mercat laboral en menys de tres mesos des de l'obtenció del títol, un valor que s'apropa al màxim històric del 2011 després d'una dècada d'alentiment de la velocitat de la inserció

- Hi ha diferències importants entre àmbits de coneixement. Ciències i Humanitats són els àmbits amb una velocitat d'inserció més reduïda si es compara amb els altres àmbits i amb el global del sistema universitari.

Figura 48. Evolució del temps per trobar la primera feina (2011-2026)

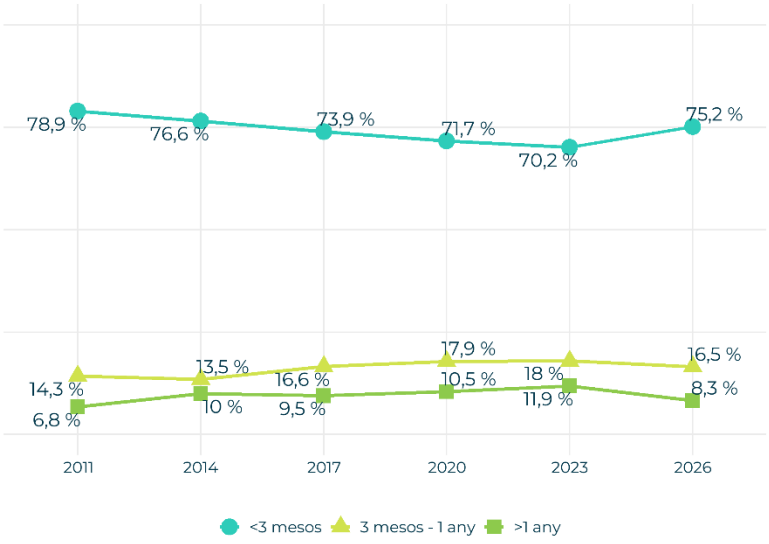
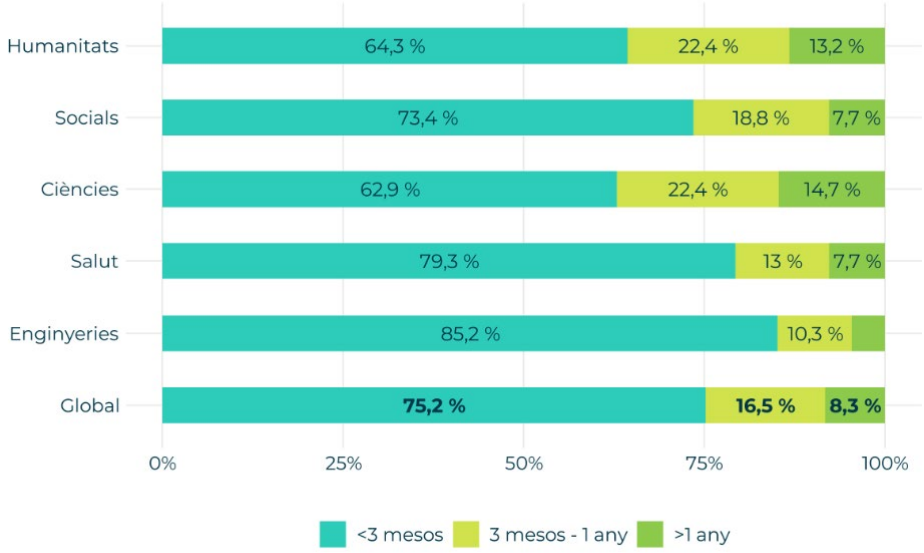


Figura 49. Temps per trobar la primera feina per àmbit de coneixement (2026)

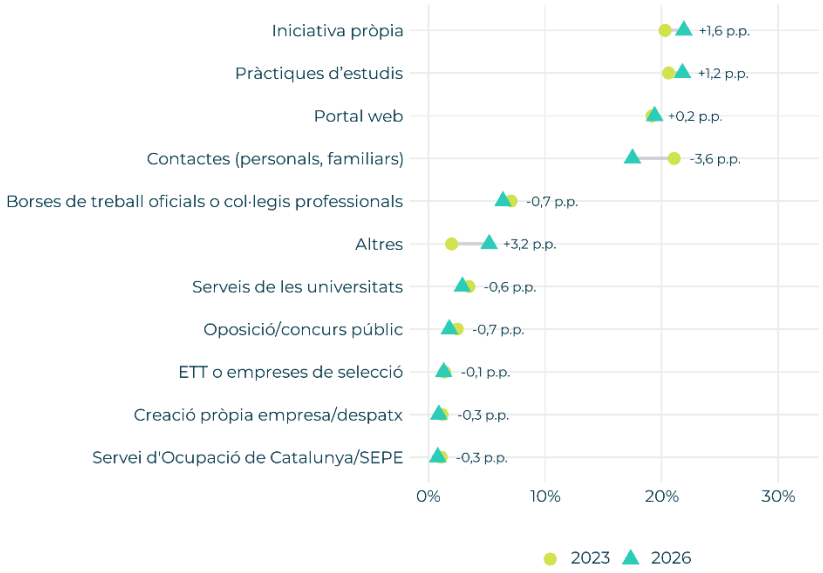


Via d'accés a la primera feina

Els contactes personals i familiars deixen de ser la principal via d'accés a la primera feina: la iniciativa pròpia, les pràctiques d'estudi i els portals web guanyen pes

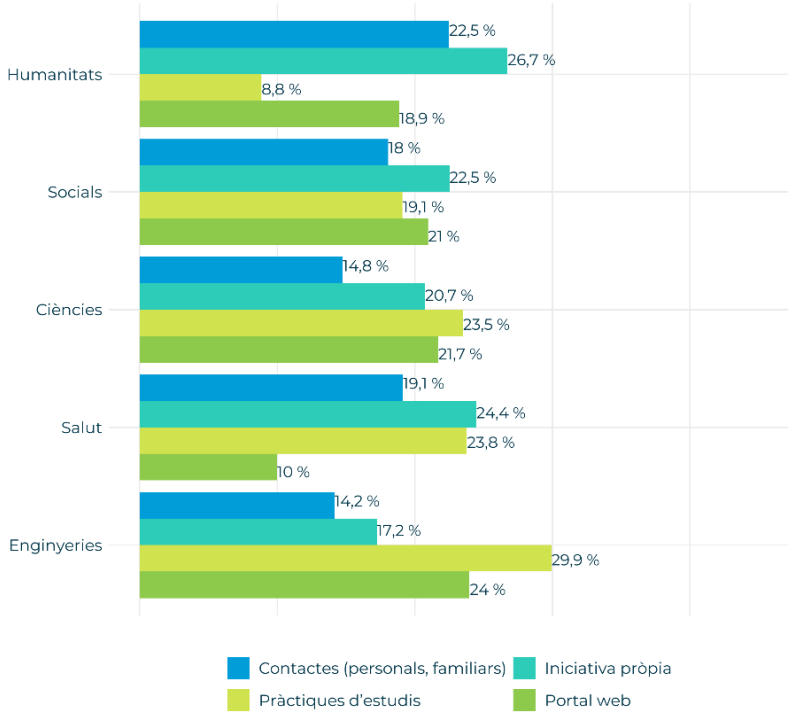
- S'aprecien diferències entre àmbits de coneixement: mentre que a Enginyeries les pràctiques són més rellevants, a Humanitats ho són els contactes personals i la iniciativa pròpia.

Figura 50. Evolució de les vies d'accés a la primera feina de les persones graduades (2023-2026)



Nota: la xifra dins del gràfic mostra la diferència en punts percentuals (p. p.) entre el 2026 i el 2023.

Figura 51. Les quatre vies més rellevants d'accés a la primera feina per àmbit de coneixement (2026)



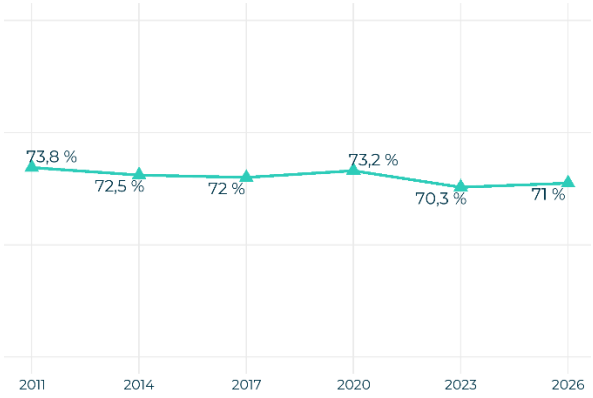
CAPÍTOL 5. VAL LA PENA FER UN GRAU?

Les principals conclusions que es desprenen d'aquest capítol són les següents:

- El 71 % de les persones graduades tornarien a cursar el mateix grau (+0,7 p. p. respecte del 2023).
- Entre les que no ho farien, el motiu principal és la insatisfacció amb les sortides laborals (46,6 %); el disseny o la qualitat de la titulació baixa fins al 28,1 % (era del 40,7 %). Aquest fet apunta a una recuperació de l'impacte negatiu que va tenir la crisi sanitària en la percepció de la qualitat dels estudis.

Intenció de repetir el grau

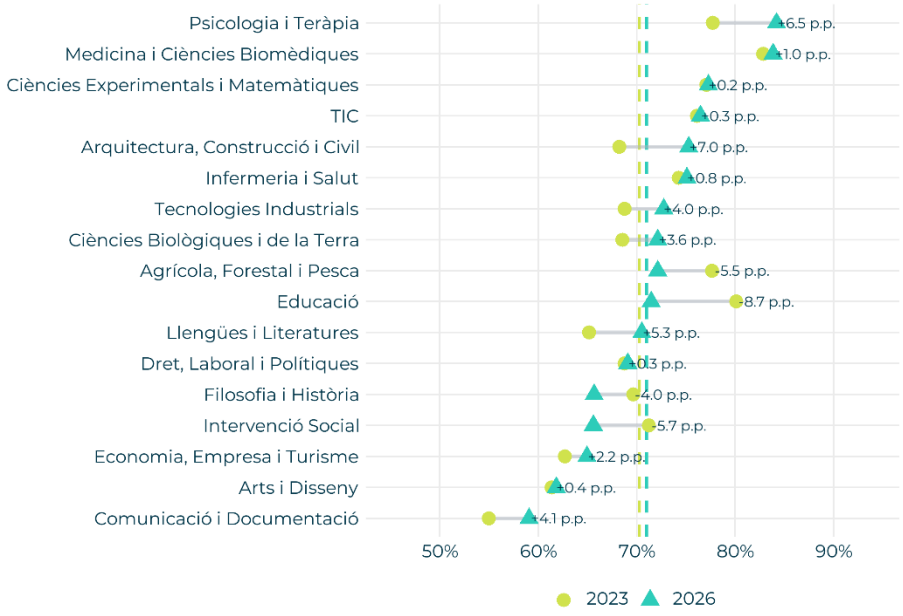
Figura 52. Evolució del percentatge de persones graduades que repetirien el grau



- No obstant això, encara no s'han recuperat els valors del màxim històric del 2011.
- Sembla que la crisi sanitària de la covid-19, que va forçar les institucions a redissenyar la seva docència per fer-la en línia, va tenir un efecte negatiu en la percepció de la qualitat de l'educació. Ara sembla que ens trobem en una fase de recuperació, tenint en compte que l'estudiantat ja no està tan insatisfet amb el disseny de les titulacions.

Augmenta lleugerament el percentatge de persones que repetirien el grau

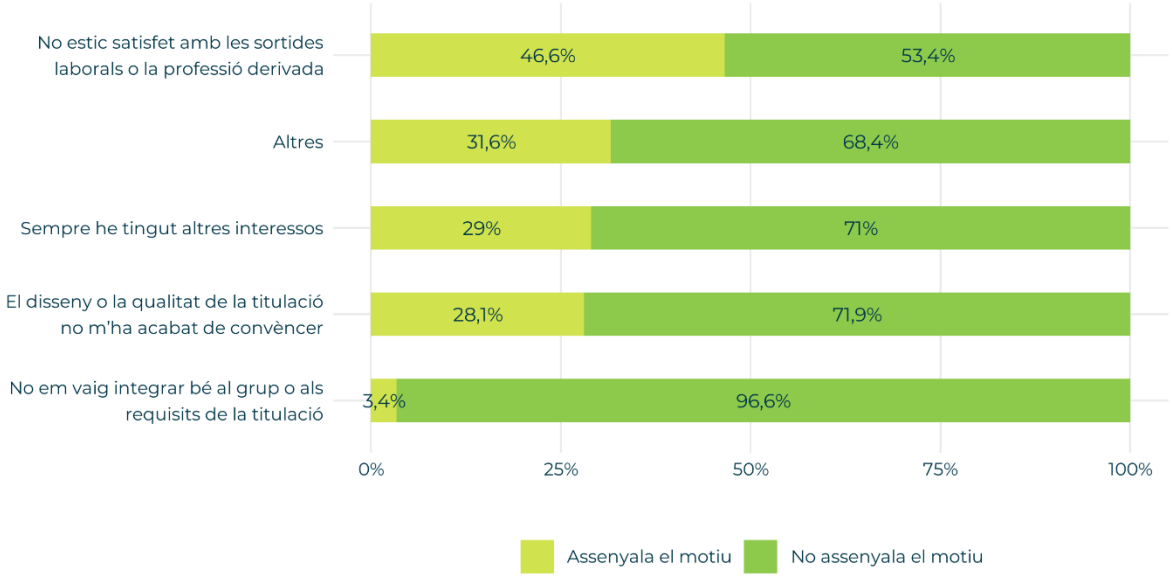
Figura 53. Evolució del percentatge de persones graduades que repetirien el grau per subàmbit ampliat (període 2023-2026)



Nota: les línies verticals representen els percentatges globals anuals. La xifra dins del gràfic mostra la diferència en punts percentuals (p. p.) entre el 2026 i el 2023.

La majoria de subàmbits han vist créixer el percentatge de persones titulades que repetirien el grau. Amb algunes excepcions. Destaca la reducció en la intenció de repetir el grau d'entre els titulats d'Educació i d'Intervenció Social: 8,7 i 5,7 p. p., respectivament

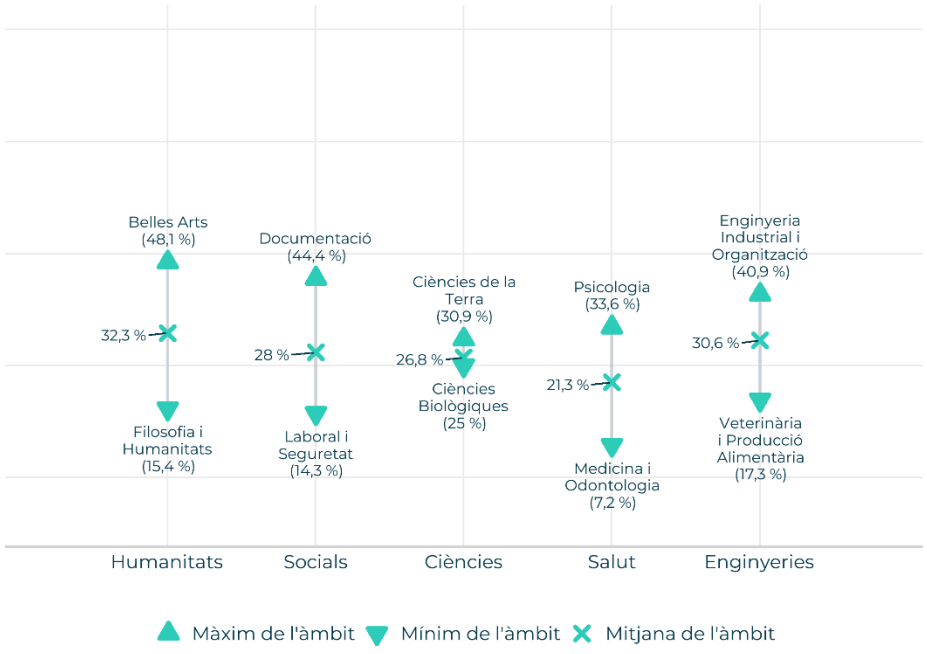
Figura 54. Principals motius de les persones que no repetirien el grau el 2026 (multiresposta, es pot assenyalar més d'un motiu)



El principal motiu assenyalat entre qui no repetiria el mateix grau és la insatisfacció amb les sortides laborals de la titulació

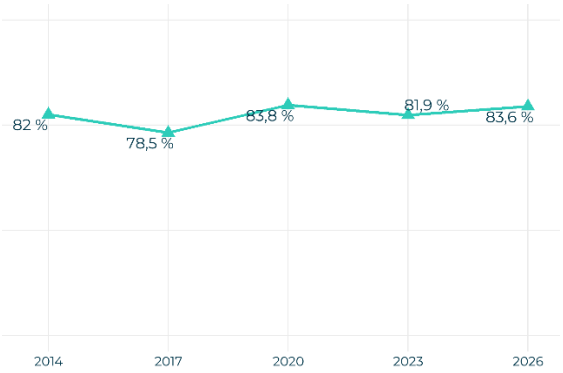
- Un proporció gens insignificant (28,1 %) no repetiria el grau per insatisfacció amb aspectes vinculats al disseny o la qualitat de la titulació, és a dir, per motius que les institucions poden millorar. No obstant això, aquest percentatge ha disminuït més de 10 punts.
- Hi ha diferències entre àmbits de coneixement pel que fa a la satisfacció amb el disseny dels programes formatius: les persones graduades d'Humanitats tendeixen a estar més insatisfetes. L'àmbit amb menys insatisfacció és el de Salut (percentatge mitjà de 21,3 %).
- També hi ha diferències importants entre subàmbits: entre les persones que no repetirien el grau, a Belles Arts el 48 % assenyala que el motiu és el disseny o la qualitat de la titulació. D'altres subàmbits, com ara Medicina i Odontologia, tenen valors més baixos.
- L'anàlisi qualitativa de la categoria "Altres", que dona l'oportunitat a l'estudiantat de respondre en detall els motius pels quals no repetiria la titulació i que no s'inclouen en el qüestionari, aporta informació clau per entendre la seva insatisfacció:
  - Entorn del 33 % assenyala que hi ha hagut un canvi d'interessos durant la titulació o en el moment de inserir-se laboralment. Destaca aquesta resposta: "*Vaig triar per triar, ara sé què és el que m'agrada realment*".
  - Tot i que el qüestionari ja inclou una opció d'insatisfacció amb les sortides laborals, un quart de l'estudiantat atribueix, amb un alt nivell de detall, el seu descontentament a la precarietat o la manca d'oportunitats laborals a Catalunya.
  - Com a temes més minoritaris, es destaca que la formació és massa teòrica, que calen titulacions complementàries per inserir-se millor, i que l'educació oferta a nivell de grau és massa genèrica i poc específica.
  - Cal destacar el cas d'Educació Infantil: repetidament diuen que optarien per estudiar també Educació Primària a causa de la manca d'oportunitats laborals.

Figura 55. Percentatge de persones que no repetirien el grau a causa de la insatisfacció amb el disseny o la qualitat de la titulació, per àmbit de coneixement el 2026 (subàmbit detallat màxim i mínim de cada àmbit)



Intenció de repetir universitat

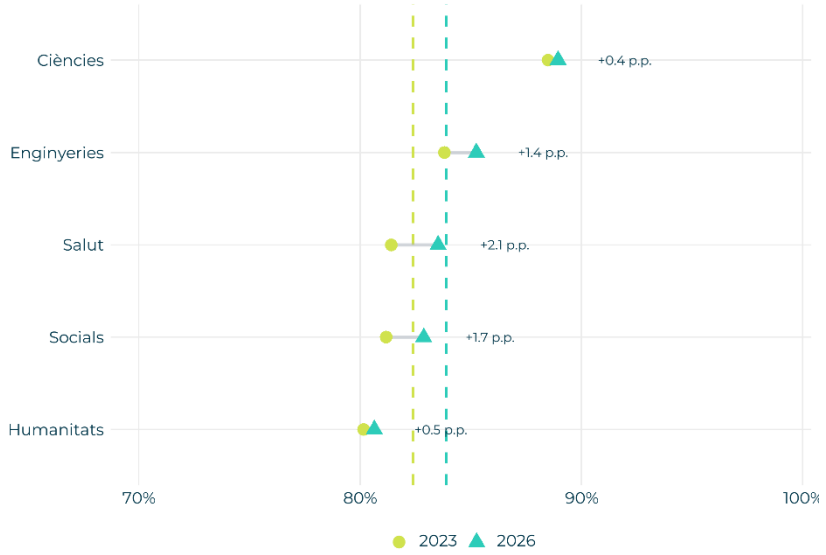
Figura 56. Evolució del percentatge de persones graduades que es tornarien a matricular a la mateixa universitat



Aproximadament 8 de cada 10 persones es tornarien a matricular a la mateixa universitat

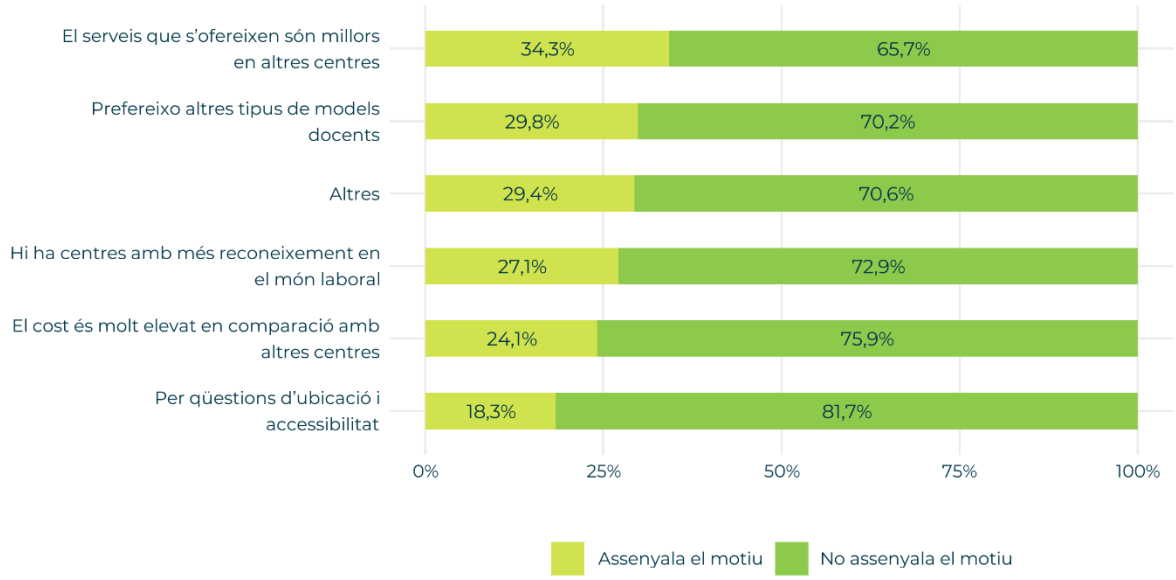
- Hi ha diferències entre àmbits de coneixement: 9 de cada 10 persones graduades de Ciències repetirien universitat, mentre que les persones graduades d'Humanitats són les que tenen el percentatge més baix (tot i que continua sent proper al 80 %).

Figura 57. Evolució del percentatge de persones graduades que es tornarien a matricular a la mateixa universitat, per àmbit de coneixement (2023-2026)



Nota: les línies verticals representen els percentatges globals anuals. La xifra dins del gràfic mostra la diferència en punts percentuals (p. p.) entre el 2026 i el 2023.

Figura 58. Principals motius de les persones que no repetirien universitat el 2026 (multiresposta, es pot assenyalar més d'un motiu)



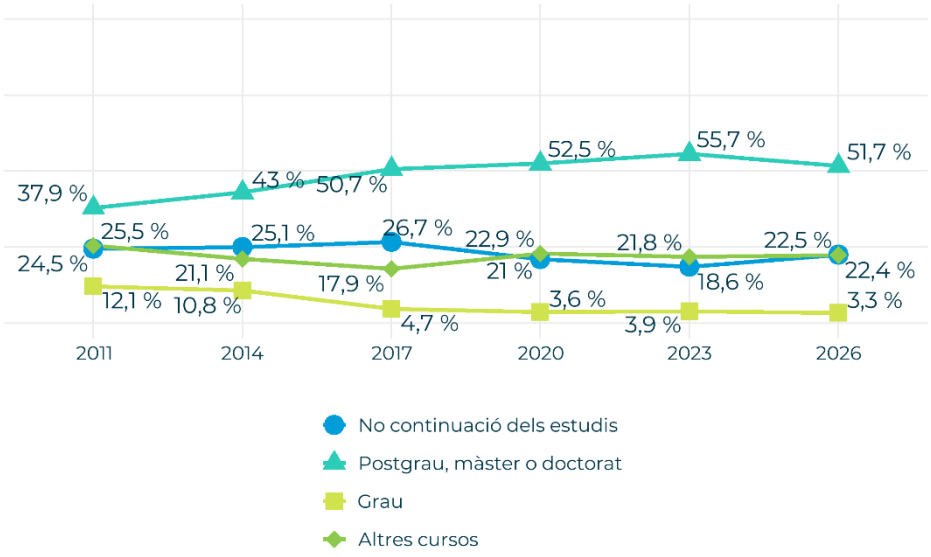
- Una proporció important de les persones graduades que no tornarien a repetir universitat creuen que els serveis oferts en altres centres són millors (34,3 %) i que prefereixen altres tipus de models docents (29,8 %).

Continuació dels estudis

El 2026 es trenca la tendència de creixement de les persones que continuen estudiant: creix el nombre de graduats que no continuen estudiant per primera vegada en l'històric

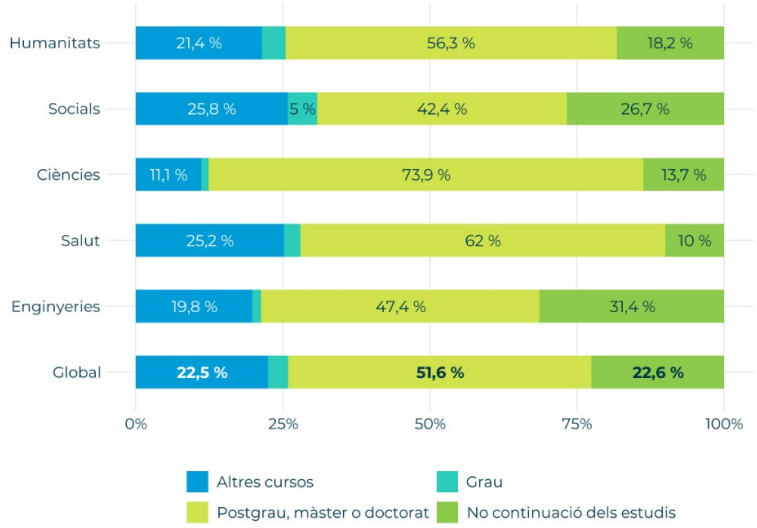
- 5 de cada 10 opten per estudiar un postgrau, màster o doctorat, amb una reducció de 4 punts percentuals respecte del 2023[16].
- Socials i Enginyeries són els àmbits on hi ha menys continuació en els estudis.
- En canvi, la gran majoria de persones graduades de l'àmbit de Salut (74 %) decideixen formar-se més enllà del grau.

Figura 59. Evolució de la continuació dels estudis per tipologia



[16] Un dels tres objectius de la Unió Europea (UE) establerts en el Pla d'acció del pilar europeu de drets socials per a l'any 2030 és que, com a mínim, el 60 % de la població adulta participi cada any en activitats de formació d'aquí al 2030 (European Commission 2026).

Figura 60. Continuació dels estudis per àmbit de coneixement (2026)



CAPÍTOL 6. QUI SURT MÉS BENEFICIAT DE FER UN GRAU?

Les principals conclusions que es desprenen d'aquest capítol són les següents:

- Les enginyeries i les titulacions de l'àmbit de la salut concentren els valors més alts de l'índex de qualitat ocupacional: Enginyeria Civil encapçala el rànquing (81,8 punts), mentre que els subàmbits d'humanitats se situen a la part baixa, amb Belles Arts com a valor mínim (53,8), una diferència de 28 punts.
- Turisme registra el nivell més baix de satisfacció amb els estudis: només el 47,1 % dels titulats repetiria la titulació. En contrast, Medicina i Odontologia presenta el percentatge més elevat (87,4 %), fet que suggereix una relació no lineal entre inserció laboral i satisfacció formativa.
- La satisfacció amb els estudis no sempre es correspon amb la qualitat de la inserció laboral: Psicologia presenta una satisfacció elevada (84,5 %) malgrat un índex de qualitat ocupacional moderat (67), mentre que Empresa mostra el patró invers: bona inserció (75,6) però satisfacció comparativament baixa (68,6 %).
- Les diferències salarials per sexe són estadísticament significatives en la majoria de subàmbits analitzats i afavoreixen sistemàticament els homes. Els contrastos, estimats mitjançant *bootstrap* amb un 95 % de confiança, mostren diferències que assoleixen els +484 EUR mensuals a Medicina i Odontologia i els +466 EUR a Enginyeria Civil.
- Els dobles graus milloren l'adequació entre formació i ocupació, però l'aprofitament del doble perfil és limitat. Si bé els titulats d'un doble grau tendeixen a treballar en feines més alineades amb els seus estudis, només un terç exerceix funcions específiques de les dues titulacions, i un 20 % dels titulats de Salut hauria preferit cursar un grau bàsic.

→ 6.1. CARACTERITZACIÓ DELS SUBÀMBITS

Diferències significatives entre subàmbits

Figura 61. Comparativa de la inserció laboral i la qualitat de la formació per subàmbit detallat (2026)[17]



[17] L'indicador representa el resultat de la prova d'hipòtesi per a la diferència de mitjanes poblacionals entre dos grups (el subàmbit concret vs. la resta). Considerem com a contrast principal, o hipòtesi nul·la, la igualtat de mitjanes poblacionals. L'execució del mètode *bootstrap* es realitza amb una confiança del 95 %. El color groc indica absència de diferències significatives, el verd indica una puntuació més alta per al subàmbit, i el vermell, una puntuació més baixa per al subàmbit.

Ordenació segons l'índex de qualitat ocupacional

Figura 62. Ordenació dels subàmbits detallats (*n* > 10) segons l'IQO el 2026

	$\bar{x}$
Enginyeria Civil	81,8
Edificació	80,4
Medicina i Odontologia	79,6
Enginyeria Electrònica i Automàtica	78,8
Enginyeria Mecànica i Disseny Industrial	78,2
Telecomunicacions	78,1
Enginyeria Industrial i Organització	77,1
Informàtica	77
Enginyeria Aeronàutica	75,7
Empresa	75,6
Enginyeria Química i Materials	75,4
Infermeria	75
Arquitectura	75
Enginyeria Naval	74,9
Personal Sanitari	74,7
Economia	74,2
Farmàcia i Biomedicina	74,1
Dret	74,1
Física i Matemàtiques	74,1
Agrària i Forestal	73,3
Química	73,3
Veterinària i Producció Alimentària	73,2
Teràpia i Rehabilitació	71,3
Ciències Biològiques	69,7
Turisme	67,6
Treball i Educació Social	67,3
Laboral i Seguretat	67
Psicologia	67
Comunicació	66
Ciències de la Terra	65,9
Documentació	65,6
Didàctiques: Mestres i Professorat	65
Filologia Catalana i Castellana	64,9
Pedagogia i Psicopedagogia	64,6
Esport i Nutrició	64,1
Polítiques	62,6
Lingüística, Clàssiques i Comparada	61,9
Arts i Disseny	61,4
Filologies Estrangeres	58,8
Filosofia i Humanitats	57,1
Sociologia, Geografia	56,3
Història	54
Belles Arts	53,8

Ordenació segons la satisfacció amb el grau

Figura 63. Ordenació dels subàmbits detallats (*n* > 10) segons la intenció de repetir el grau el 2026

Medicina i Odontologia	87,4 %
Psicologia	84,5 %
Enginyeria Construcció	83,3 %
Enginyeria Civil	82,8 %
Teràpia i Rehabilitació	82,7 %
Infermeria	82,2 %
Dret	82,1 %
Filologia Catalana i Castellana	81,4 %
Farmàcia i Biomedicina	79 %
Física i Matemàtiques	78,7 %
Agrària i Forestal	78,6 %
Personal Sanitari	77,7 %
Informàtica	76,8 %
Enginyeria Mecànica i Disseny Industrial	76,3 %
Edificació	75,8 %
Telecomunicacions	75,5 %
Química	75,3 %
Documentació	75 %
Enginyeria Industrial i Organització	74,8 %
Didàctiques: Mestres i Professorat	74,1 %
Ciències Biològiques	73,8 %
Filosofia i Humanitats	73,6 %
Arquitectura	73,1 %
Enginyeria Electrònica i Automàtica	72,6 %
Enginyeria Química i Materials	71 %
Enginyeria Aeronàutica	69,8 %
Empresa	68,6 %
Lingüística, Clàssiques i Comparada	67,8 %
Economia	67,6 %
Ciències de la Terra	66,5 %
Laboral i Seguretat	66,3 %
Veterinària i Producció Alimentària	65,9 %
Belles Arts	65,8 %
Treball i Educació Social	65,6 %
Filologies Estrangeres	62,6 %
Història	61,8 %
Sociologia, Geografia	61,7 %
Enginyeria Naval	61,7 %
Arts i Disseny	61 %
Esport i Nutrició	60,7 %
Pedagogia i Psicopedagogia	58,9 %
Comunicació	58,7 %
Polítiques	55,9 %
Turisme	47,1 %

Distribució dels subàmbits segons la seva inserció laboral i la satisfacció amb els estudis

Figura 64. Percentatge de persones aturades (només persones actives) i que repetirien la titulació, per subàmbit detallat (les línies horitzontal i vertical representen la mitjana d'aquests percentatges)

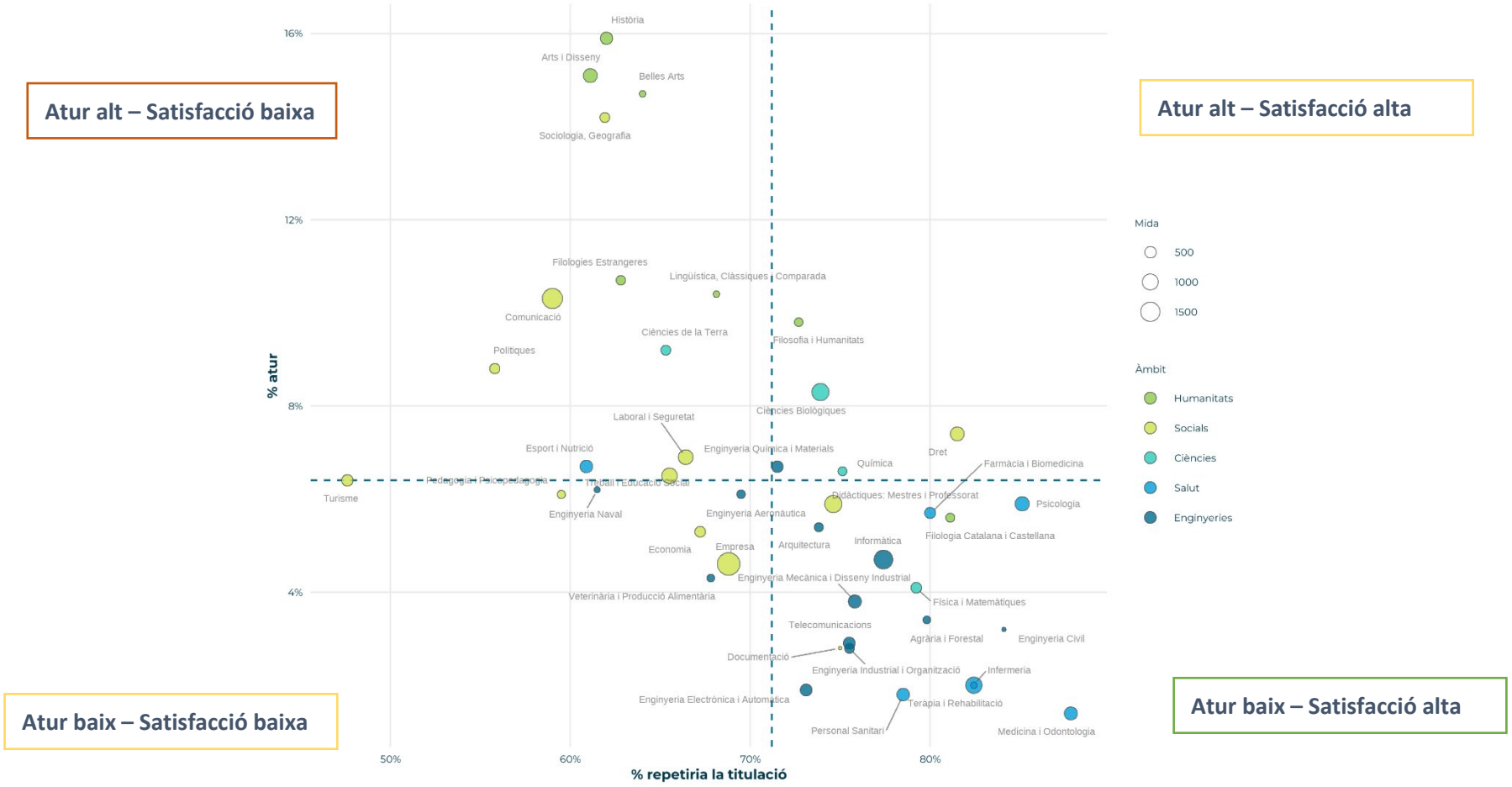
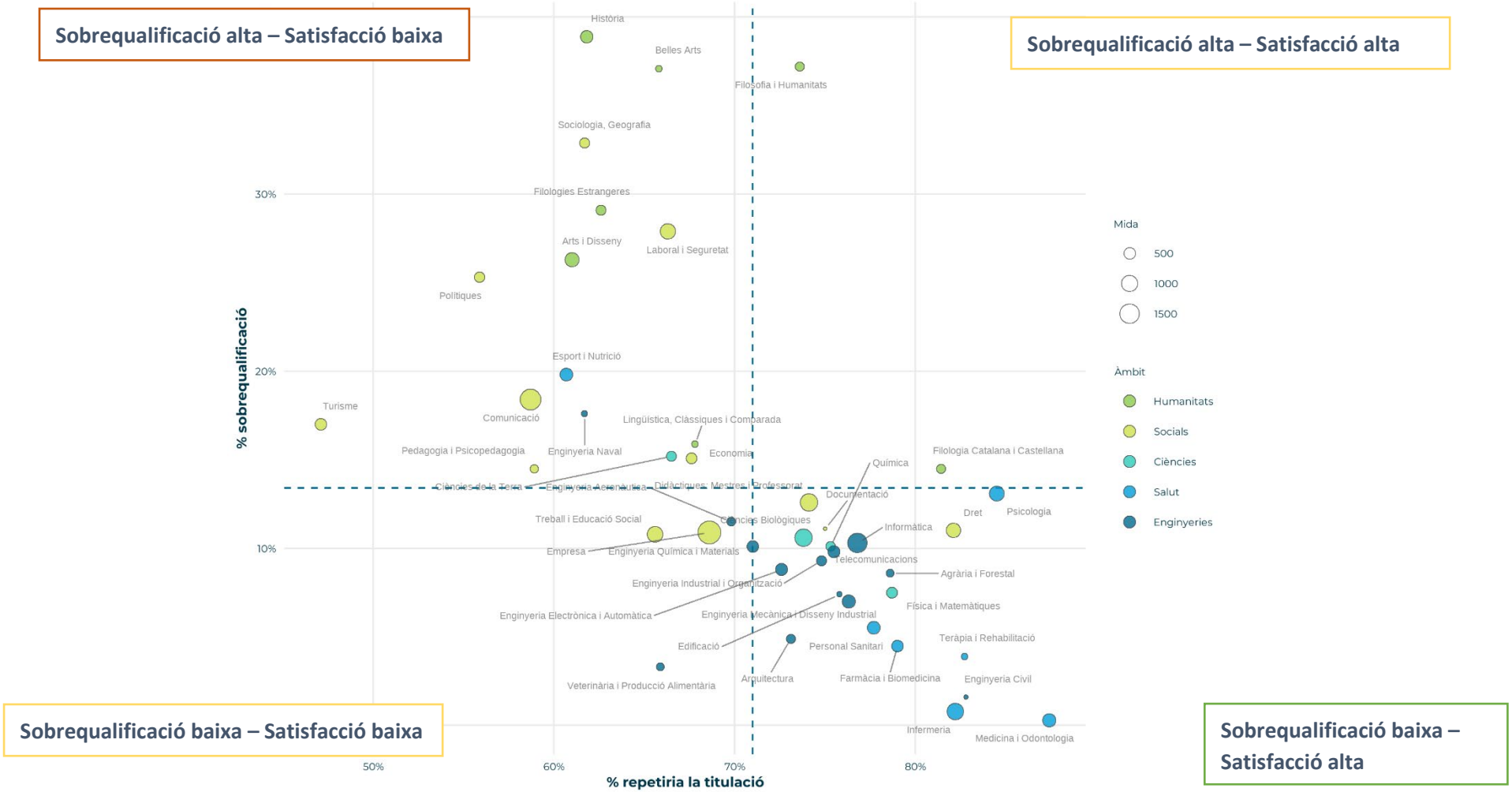


Figura 65. Percentatge de persones que no realitzen funcions universitàries a la feina (sobrequalificació) i que repetirien la titulació, per subàmbit detallat (les línies horitzontal i vertical representen la mitjana d'aquests percentatges)



→ 6.2. PERSPECTIVA DE GÈNERE

Diferències en la inserció laboral per sexe

Figura 66. Comparació dels indicadors per sexe per a cada subàmbit detallat (2026)[18]

	Ocupació	Repetiria titulació	Funcions específiques	Contracte fix	Jornada completa	Satisfacció feina (0-10)	IQO (0-100)	Guanys mensuals (EUR)
Història	—	—	—	—	♂ +8.8 pp	—	—	—
Filosofia i Humanitats	—	♂ +12.7 pp	—	—	—	—	—	—
Filologies Estrangeres	—	—	—	—	—	—	—	♂ +381 EUR
Arts i Disseny	—	—	—	—	—	—	—	♂ +185 EUR
Economia	—	♀ +10.7 pp	—	♀ +8.8 pp	♀ +3.9 pp	—	—	—
Empresa	♀ +2.7 pp	♀ +8.5 pp	—	—	—	—	—	♂ +383 EUR
Turisme	—	—	—	—	—	—	♂ +6.3	♂ +408 EUR
Laboral i Seguretat	—	—	—	—	♂ +9.2 pp	♂ +0.6	♂ +8.6	♂ +408 EUR
Sociologia, Geografia	—	—	—	—	♂ +14.5 pp	♂ +0.6	♂ +6.2	♂ +222 EUR
Comunicació	—	♀ +5.3 pp	—	—	—	—	—	♂ +133 EUR
Didàctiques: Mestres i Professorat	—	—	—	—	♂ +10.1 pp	—	—	♂ +241 EUR
Pedagogia i Psicopedagogia	—	♀ +24.5 pp	—	—	—	—	—	♂ +353 EUR
Treball i Educació Social	—	♀ +14.4 pp	♀ +14.8 pp	—	—	—	—	♂ +207 EUR
Ciències Biològiques	—	♀ +10.2 pp	—	—	♂ +4.4 pp	—	—	♂ +181 EUR
Física i Matemàtiques	—	♂ +9.4 pp	—	—	—	—	—	—
Esport i Nutrició	♂ +5.8 pp	♂ +7.8 pp	—	—	—	—	—	—
Infermeria	—	—	—	—	—	—	—	♂ +413 EUR
Personal Sanitari	—	—	♀ +4.5 pp	—	—	—	—	♂ +229 EUR
Psicologia	—	♀ +8.5 pp	♀ +9.0 pp	—	—	—	—	—
Teràpia i Rehabilitació	♂ +4.2 pp	—	—	—	—	—	—	n<10
Medicina i Odontologia	—	—	—	—	—	—	♂ +5.6	♂ +484 EUR
Farmàcia i Biomedicina	—	—	—	—	—	♂ +0.5	—	—
Arquitectura	♂ +7.4 pp	—	—	—	—	—	♂ +6.0	♂ +419 EUR
Edificació	—	—	—	—	—	—	♂ +7.9	♂ +382 EUR
Enginyeria Civil	—	—	—	—	—	—	—	♂ +466 EUR
Enginyeria Naval	—	—	—	—	♀ +3.8 pp	—	—	—
Enginyeria Electrònica i Automàtica	—	—	—	—	—	—	—	♂ +260 EUR
Enginyeria Mecànica i Disseny Industrial	—	—	♂ +11.7 pp	—	—	—	—	♂ +293 EUR
Enginyeria Química i Materials	—	—	—	—	♀ +4.2 pp	—	—	—
Informàtica	—	—	—	—	—	—	—	♂ +277 EUR

[18] L'indicador mostra si, dins d'un subàmbit concret, la mitjana dels homes difereix de la mitjana de les dones. El contrast s'estima mitjançant el mètode *bootstrap*, implementat amb el paquet infer d'R: es generen 1.000 mostres remostrejant amb reemplaçament les dades originals, es calcula la diferència de mitjanes entre homes i dones en cadascuna d'aquestes mostres i, a partir de la distribució resultant, s'obté un interval de confiança del 95 % pel mètode dels percentils (percentils 2,5 i 97,5). Aquest procediment no assumeix cap distribució teòrica de les dades i, per tant, és vàlid tant per a variables contínues com dicotòmiques. La diferència es considera estadísticament significativa quan l'interval de confiança no inclou el zero. El resultat només es mostra quan la diferència és estadísticament significativa i, a més, supera un llindar mínim d'efecte: 2 punts percentuals en les variables dicotòmiques, 0,5 punts en les variables amb escala 0-10, 5 punts en les variables amb escala 0-100 i el 5 % de la mitjana de l'àmbit en el cas del salari. El color blau indica que el valor és més alt per als homes en aquell subàmbit, mentre que el color taronja indica que és més alt per a les dones. Els subàmbits que no es mostren de forma explícita a la taula no tenen diferències per sexe en cap de les variables considerades.

→ 6.3. DOBLE GRAU, DOBLE VALOR?

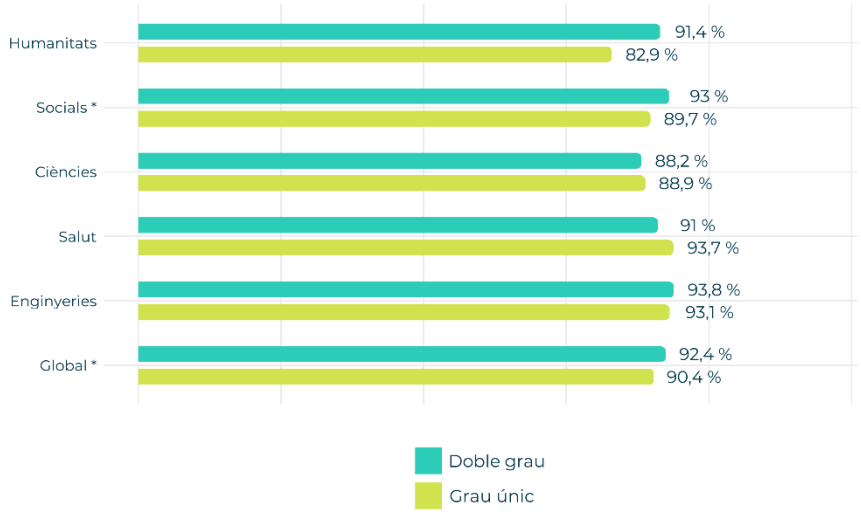
L'edició 2026 de l'estudi d'Inserció laboral ha enquestat per primera vegada les persones titulades d'un doble grau[19]. Anteriorment, sí que quedaven incloses a la mostra, però rebien l'enquesta dues vegades, una per a cada grau cursat. Com a novetat, aquesta edició permet avaluar si aquestes titulacions aporten valor afegit pel que fa a la inserció laboral i la satisfacció de les persones graduades. Respondre a la pregunta de si val la pena estudiar un doble grau vs. un grau bàsic des de la perspectiva de la inserció laboral és fonamental tenint en compte el context actual, on la popularitat d'aquestes titulacions i el seu pes en el sistema no para de créixer. També cal tenir en compte que els graus amb notes de tall més altes tendeixen a ser dobles titulacions (*La Vanguardia* 2021).

Les persones titulades d'un doble grau tendeixen a tenir una millor ocupació i adequació que les persones titulades d'un grau bàsic

- Només les persones titulades de Socials tenen una ocupació significativament millor (+3 p. p.).
- Pel que fa a l'adequació, les persones titulades d'un doble grau en Socials i Enginyeries tendeixen a treballar més en feines alineades amb els seus estudis que les que han estudiat un grau bàsic.
- No obstant això, només un terç dels titulats d'un doble grau fa funcions específiques de les dues titulacions: sembla que el doble grau garanteix una feina alineada amb el grau, però rarament s'aprofiten plenament els dos perfils alhora.

[19] Només s'han pogut enquestar les persones graduades del que es defineix com un estudi doble. Es tracta de plans d'estudi específic dissenyats per les universitats, que normalment són d'uns 330-360 crèdits i que un cop l'alumne els supera el porta a aconseguir dos títols. El que no s'inclou són les simultaneïtats d'estudis, definides com el procés pel qual un alumne cursa dues titulacions de forma simultània (480 crèdits). Tot i que la secretaria acadèmica pot facilitar el reconeixement de crèdits, es tracta de dues matrícules i dos expedients diferents.

Figura 67. Taxa d'ocupació per àmbit de la titulació i naturalesa del grau (2026)



Nota: es marquen amb un asterisc aquelles diferències entre sexes que són estadísticament significatives.

Figura 68. Percentatge de persones que fan funcions específiques del grau per àmbit de la titulació i naturalesa del grau (2026)

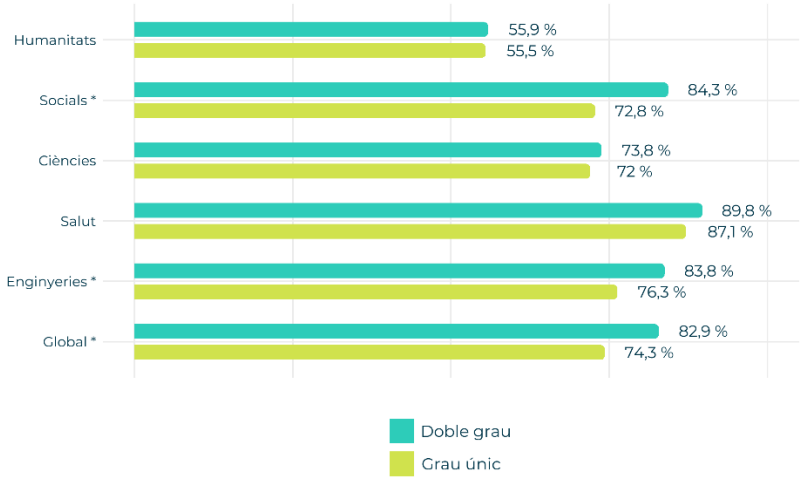
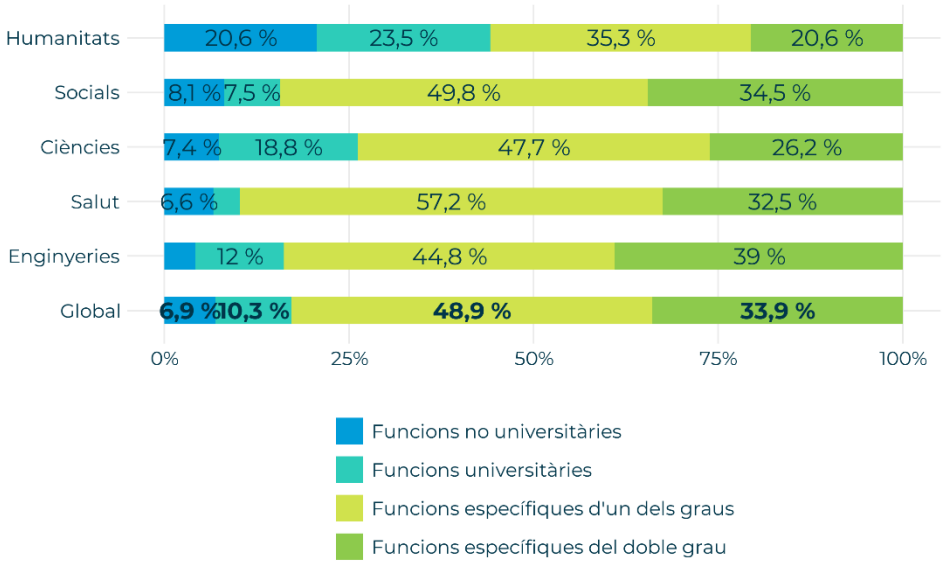


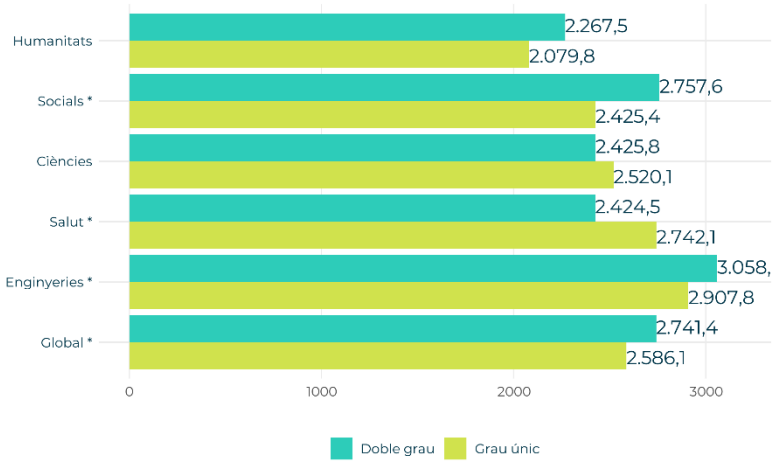
Figura 69. Tipus de funcions realitzades a la feina per les persones titulades d'un doble grau i per àmbit de la titulació



Els sous són comparativament bons a Socials i Enginyeries. No obstant això, són pitjors a Salut

- Això és probablement a causa del fet que Medicina és una titulació bàsica de salut i que coincideix que es tracta d'una de les més ben retribuïdes del sistema.

Figura 70. Guanys mitjans bruts mensuals (només persones ocupades a temps complet) per àmbit de la titulació i naturalesa del grau (2026)



Nota: es marquen amb un asterisc aquelles diferències entre sexes que són estadísticament significatives.

Pel que fa a la satisfacció, només hi ha diferències significatives entre els dobles graus i graus bàsics de Socials i Salut: els titulats de dobles de Socials estan més satisfets, mentre que els de Salut ho estan menys

- Hi ha un percentatge no menyspreable de persones titulades d'un doble grau que haurien preferit estudiar un grau bàsic (20 % a Salut, el màxim, i un 15 % a Socials, el mínim).
- El motiu més assenyalat per aquestes persones (47 %) és que la inserció laboral d'un grau bàsic és la mateixa que la d'un doble grau. Un terç també assenyala que les dues titulacions no estaven ben integrades, aspecte que remet a una possible millora que poden dur a terme les universitats.

Figura 71. Percentatge de persones que repetirien el grau, segons àmbit de la titulació i naturalesa del grau (2026)

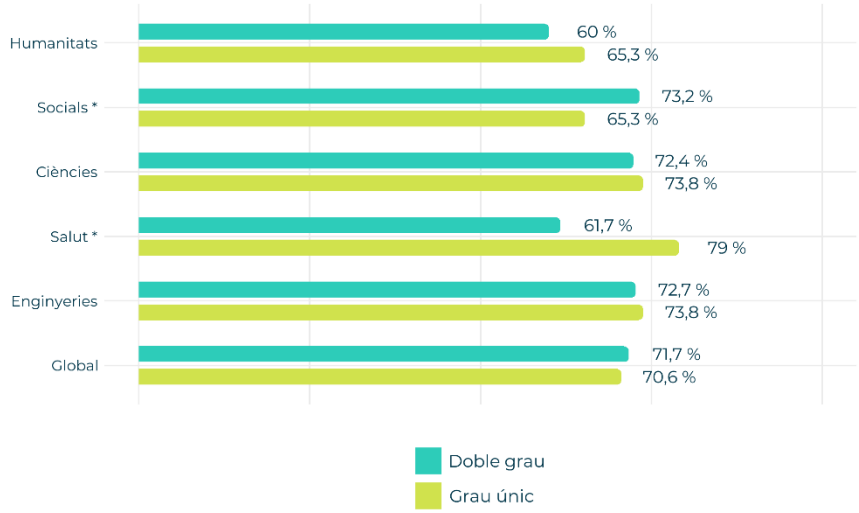


Figura 72. La titulació que repetirien (o no) les persones titulades d'un doble grau (2026)

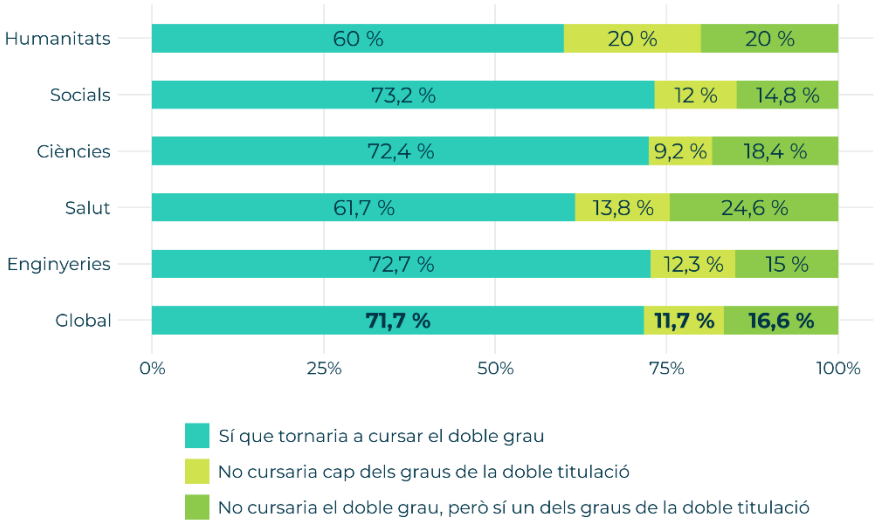
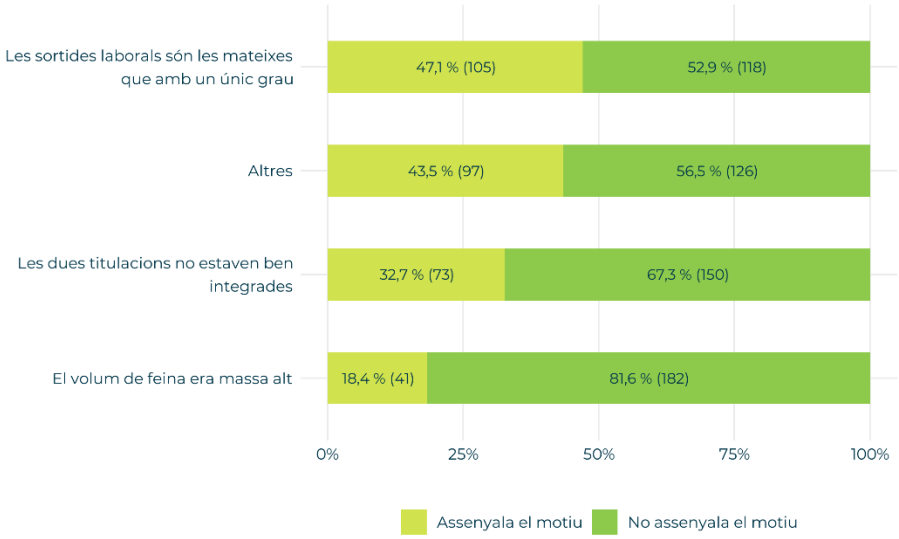


Figura 73. Motius pels quals les persones titulades d'un doble grau prefereixen estudiar un grau bàsic (2026)



AGRAÏMENTS I ROLS D'AUTORIA

AQU Catalunya agraeix la participació de les persones següents en l'elaboració del present treball: Francesc Abad, Carina Álvarez, Raquel Barandalla, Àgata Segura, Alba Solé, Joan Callarisa, Maria Giné. També dona les gràcies a tot el sistema universitari català.

Aquest document ha incorporat l'ús d'eines d'intel·ligència artificial generativa en tasques específiques, com ara la identificació de resultats clau, les millores en la redacció i la programació en R. El contingut final ha estat revisat, validat i assumit íntegrament pels autors o autores, que en mantenen la responsabilitat.

→ ROLS D'AUTORIA[20]

Conceptualització: Anna Prades, Sandra Nieto, José Luis Mateos, Núria Mancho, Dani Torrents, Hélène Sarrazin; **Curatela de dades**: Anna Prades, Sandra Nieto, José Luis Mateos, Núria Mancho, Dani Torrents, Hélène Sarrazin; **Anàlisi formal**: Anna Prades, Sandra Nieto, José Luis Mateos; **Investigació**: Anna Prades, Sandra Nieto, José Luis Mateos; **Metodologia**: Anna Prades, Sandra Nieto, José Luis Mateos; Núria Mancho, Dani Torrents, Hélène Sarrazin; **Administració del projecte**: Anna Prades, Dani Torrents; **Programari**: Sandra Nieto, José Luis Mateos; Núria Mancho, Dani Torrents, Hélène Sarrazin; **Supervisió**: Anna Prades; **Validació**: Anna Prades, Sandra Nieto, José Luis Mateos; **Visualització**: Sandra Nieto, José Luis Mateos, Núria Mancho, Dani Torrents, Hélène Sarrazin; **Redacció - esborrany original**: Anna Prades, Sandra Nieto, José Luis Mateos; Núria Mancho, Dani Torrents, Hélène Sarrazin; **Redacció - revisió i edició**: Anna Prades, Sandra Nieto, José Luis Mateos; Núria Mancho, Dani Torrents, Hélène Sarrazin.

→ ROL DE LA COL·LABORACIÓ

Validació: Mercè Gisbert Cervera; **Redacció - revisió i edició**: Mercè Gisbert Cervera.

[20] NISO CRediT Working Group. ANSI/NISO Z39.104-2022, CRediT, Contributor Roles Taxonomy, NISO. 14 de gener de 2022.

BIBLIOGRAFIA

Bankinter (Bankinter). 2026. «Inflación España: Análisis del IPC actual y datos actualizados». juny 29.

Carreras Baquer, Oriol. 2025. «Bones perspectives de creixement per a l'economia espanyola el 2026». *CaixaBank Research*, novembre 12.

Corominas, Enric, Esperanza Villar, Carme Saurina, i Martí Fàbregas. 2012. «Construcció de un índice de calidad ocupacional (ICO) para el análisis de la inserción profesional de los graduados universitarios». *Revista de Educación*, núm. 357: 351-74.

Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission). 2025. *Erasmus+ Annual Report 2024: Statistical Annex*. Publications Office of the European Union.

Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission), Mühleck, Kai, Jühlke, Robert, et al. 2025a. *Careers, Competences and Values of European Higher Education Graduates in 2022: EUROGRADUATE 2022 : Comparative Synthesis Report*. Publications Office of the European Union.

Directorate-General for Education, Youth, Sport and Culture (European Commission), Mühleck, Kai, Jühlke, Robert, et al. 2025b. *Careers, Competences and Values of European Higher Education Graduates in 2022: Executive Summary of the EUROGRADUATE 2022 Survey*. Publications Office of the European Union.

European Commission. 2026. «European Pillar of Social Rights Action Plan - Employment, Social Affairs and Inclusion». maig 6.

European Education and Culture Executive Agency. Eurydice. 2024. *The European Higher Education Area in 2024: Bologna Process Implementation Report*. Publications Office.

Felgueroso, Florentino, José Ignacio García-Perez, Marcel Jansen, Sergi Jiménez-Martín, i Daniel Pérez-Gutiérrez. 2026. *Does Limiting Temporary Work Improve Employment Stability? Evidence for Young Workers in Spain*. Estudios Sobre La Economía Española. FEDEA

Fundación CYD. 2024. «Capítulo 2. De la universidad al mercado laboral». En *Informe CYD 2024*. Barcelona.

Fundación CYD. 2025. «Capítulo 2. De la universidad al mercado laboral». En *Informe CYD 2025*. Fundación CYD.

Fundación CYD. 2026. «Capítulo 4. La universidad española en el mundo». En *Informe CYD 2025*. Fundación CYD.

La Vanguardia (Barcelona). 2021. «Auge de los dobles grados». juny 17.

Mateos-González, José Luis, i Anna Prades. 2026. *La satisfacció dels graduats i graduades de les universitats catalanes (2015-2023)*. maig 28.

OECD. 2025. *Education at a Glance 2025: OECD Indicators*. OECD Publishing. Paris.

FITXA TÈCNICA

Figura 74. Enquesta als titulats i titulades de grau de les universitats presencials

Població	Persones que es van graduar els cursos 2021-2022. També s'hi inclouen les persones titulades el 2022-2023 només per als estrats amb <65 casos. Pel que fa a Medicina, les promocions incloses són les del 2018-19.
Període de l'enquesta	Treball de camp que combina dues modalitats: - fase electrònica, del 10 de novembre al 9 de desembre de 2025 - fase telefònica, del 27 de gener al 27 d'abril de 2026
Durada mitjana de l'enquesta	Fase electrònica: 11' 02'' Fase telefònica: 11' 40''
Universitats participants	UB, UAB, UPC, UPF, URL, UdL, UdG, URV, UOC, UVic-UCC, UIC, UAO CEU

Figura 75. Dades de població i mostra dels titulats i titulades de grau de les universitats catalanes (2026)

Universitat	Mostra	Població	Taxa de resposta	Error mostral
Universitat de Barcelona	4.679	8.979	52,1 %	1,0 %
Universitat Autònoma de Barcelona	4.466	7.785	57,4 %	1,0 %
Universitat Politècnica de Catalunya	2.872	4.630	62,0 %	1,1 %
Universitat Pompeu Fabra	2.389	3.824	62,5 %	1,2 %
Universitat Ramon Llull	1.832	3.160	58,0 %	1,5 %
Universitat de Lleida	1.621	2.514	64,5 %	1,5 %
Universitat de Girona	2.170	3.568	60,8 %	1,3 %
Universitat Rovira i Virgili	2.036	3.231	63,0 %	1,3 %
Universitat Oberta de Catalunya	1.485	3.383	43,9 %	1,9 %
Universitat de Vic - Universitat Central de Catalunya	1.477	2.433	60,7 %	1,6 %
Universitat Internacional de Catalunya	671	1.195	56,2 %	2,5 %
Universitat Abat Oliba CEU	273	441	61,9 %	3,7 %
TOTAL	25.971	.45143	57,5 %	0,4 %

Figura 76. Evolució de la mostra, taxa de resposta i error mostral de l'enquesta



Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya
Juliol de 2026 · AQU-11-2026-CA

AQU CATALUNYA

C. d’Enric Granados, 33. 08007 Barcelona

Web

Segueix-nos a: